

Ratitovška obzorja

Časopis za občino Železniki | April 2020 | Letnik 19 | Številka 49

Ostanite doma, ostanite zdravi

Poveljnik štaba Civilne zaščite Občine Železniki Aleksander Hajdinjak

ANA ŠUBIC

► Po razglasitvi epidemije koronavirusa je bil tudi v Železnikih aktiviran občinski štab Civilne zaščite. Kako je do slej potekalo vaše delo?

Občinski štab Civilne zaščite (CZ) je bil sklican 15. marca, dan po seji štaba CZ za Gorenjsko, ko so prišla tudi prva bolj jasna navodila. V občinskem štabu je devet članov, sedaj delujemo na daljavo in po elektronski pošti, a naše delo kljub temu poteka gladko. Smo se pa prvič sestali že 26. februarja, a v okrnjeni zasedbi: poleg župana in direktorice občinske uprave sva bila prisotna še jaz in podpoveljnik občinskega štaba CZ Janez Freljih. To je bilo v času vse hitrejšega širjenja virusa v Italiji in je bilo vse bolj jasno, da se bo slej ko prej pojavil tudi pri nas. Do sredine marca smo v ožji sestavi imeli še nekaj srečanj, na katerih smo začeli planirati naše ukrepe, a so nas kasneje določene zadeve kljub temu presenetile.

► Kaj na primer?

Med drugim nam je izziv prineslo zaprtje restavracij, ki so z obroki oskrbovale določen del starejših občanov in je bilo treba poiskati alternativo. Tako smo uredili možnost dostave kosila na dom. Kosila pripravljajo v taverni Rovn, kjer jih prostovoljci okoli 12. ure prevzamejo in razvozijo strankam. Prav tako smo zagotovili oskrbo z nujnimi osnovnimi živili za tiste v samoizolaciji, ki ne morejo računati na pomoč svojcev ali prijateljev, ter druge pomoči potrebne občane. Paket naj bi zadoščal vsaj za dva tedna za eno osebo. Poiskati smo morali tudi prostovoljce, ki so pripravljeni pomagati. Glede gasilcev

Komplete z materialom za izdelavo zaščitnih mask, ki so jih razdelili po gospodinjstvih, so pripravili člani PGD Selca.

Aleksander Hajdinjak / Foto: Gorazd Kavčič

smo iz vrha države dobili navodilo, da so povsem zadnja linija obrambe in da jih trenutno potrebujemo za njihov osnovni namen: gašenje in reševanje. Ponudili so se tudi člani Rdečega križa in Karitas, vendar so ti zelo dejavni že v njihovih organizacijah. Tako smo aktivirali tabornike, skavte in klub študentov, je pa župan ustanovil še občinski krizni štab, v katerem je tudi direktor Javnega zavoda Ratitovec, ki pridobiva prostovoljce iz športnih društev. Nekateri pa so se javili kar sami. Trenutno imamo okoli petdeset prostovoljcev.

► Je to dovolj tudi ob morebitnem stopnjevanju epidemije? Glede na trenutno stanje to zadošča, za zdaj je aktivnih le nekaj prostovoljcev pri dostavi toplih obrokov in paketov z živili. Kako bo v prihodnje, je težko napovedati, ker se lahko zadeve z danes na jutri povsem spremenijo. Dodal bi še, da je bil poseben izziv tudi najti varstvo za 11-mesečnega otroka, katerega starša sta zdravnik. Uspelo nam je dobiti tri prostovoljke, drugih potreb po varstvu otrok zaradi zaprtih vrtcev in šol pa za zdaj ni.

► Kako uspešni ste pri zagotavljanju zaščitnih sredstev?

Pomanjkanje zaščitne opreme, tako mask kot tudi razkužil, je veliko. Dvakrat smo prejeli nekaj mask iz regijskega štaba Civilne zaščite, ta pa jih dobi od države, vendar premalo. Nekaj mask in razkužila smo kupili, dvesto mask je doniral Domel. Maske, ki so primerne tudi za zdravstveno uporabo,

KOLOFON: RATITOVŠKA OBZORJA (ISSN C505-8066) – Ustanovitelj in izdajatelj: Občina Železniki, Češnjica 48, 4228 Železniki, pravice izdajatelja opravlja: Gorenjski glas, d. o. o., Kranj, Nazorjeva ulica 1, 4000 Kranj (info@g-glas.si, 04/201 42 00). Odgovorna urednica: Ana Šubic (ana.subic@g-glas.si, 031/693 763); Svet glasila: Ana Šubic, Matej Šubic, Nataša Habjan, Valerija Štibelj. Oglasno trženje: Marjan Potočnik (marjan.potocnik@g-glas.si, 051/697 730). Ratitovška obzorja izhajajo šest- do osemkrat letno, praviloma drugi petek v mesecu, v nakladi 2170 izvodov, brezplačno jih prejema vsa gospodinjstva v občini Železniki. Tisk: Nonparel, d. o. o., Kidričeva cesta 7, 4220 Škofja Loka, distribucija: Pošta Slovenije, d. o. o., Slomškov trg 10, 2500 Maribor. Ratitovška obzorja so vpisana v Razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo pod zaporedno številko 1708. Nenaročenih prispevkov ne honoriramo, pisma bralcev so omejena na 2000 znakov s presledki. Na naslovnici: Maja Triler / Foto: Gorazd Kavčič

Naslednja števila bo predvidoma izšla 12. junija. Prispevke zanjo lahko pošljete do 31. maja na naslov: ana.subic@g-glas.si ali valerija.stibelj@obcina.zelezniki.si.

hranimo, imamo jih zgolj za sproti in z njimi oskrbujemo tiste, ki jih najbolj potrebujejo. Nekaj smo jih namenili pogrebnemu podjetju, patronažni službi, bencinskemu servisu ... Smo pa v začetku aprila občane opremili z maskami za enkratno uporabo oz. z materialom, iz katerega so si jih lahko izdelali sami. Člani prostovoljnih gasilskih društev so po gospodinjstvih na njihovih območjih raznosili komplete z materialom za izdelavo petih mask. Skupaj so razdelili okoli 2300 kompletov. Štirislojne serviete, elastike in navodila za izdelavo mask so v komplete prepakirali člani PGD Selca. Takšne maske so namenjene zaščiti občanov ob nujnih opravkih v trgovini, pošti, lekarni ...

► Ali občani spoštujejo ukrepe za zažitev virusa, se vedejo samozaščitno ali morda prihaja tudi do kršitev?

Občani se držijo odredb. Sprva se morda niso dovolj zavedali resnosti situacije, imeli so občutek, da je ta problem še zelo daleč stran, sedaj pa menim, da virus jemljejo dovolj resno, kar je tudi prav. Občinski redar se vsak dan zapele skozi dolino in za zdaj še niso poročali o kakšnih večjih kršitvah. Zaradi preprečevanja širjenja okužb je tudi pri nas javno življenje zamrlo, zaprte so tudi vse javne športne površine, otroška igrišča, lokali. Po vladni prepovedi gibanja zunaj občine stalnega ali začasnega prebivališča je v začetku aprila v veljavo stopil še sklep župana o dodatnih omejitvah gibanja znotraj občine, ki med drugim prepoveduje tudi zadrževanje na Ratitovcu in Soriški planini. Glavni povod za ta ukrep je bilo zelo veliko število obiskovalcev, tudi od drugod, na teh dveh lokacijah zadnji konec tedna v marcu. Kot kaže, je ta ukrep učinkovit.

► Kaj bi še svetovali občanom?

Naj striktno upoštevajo navodila, tako s strani države kot s strani štaba CZ in občine. Nekateri ukrepi so res rigorozni, a so nujni za zaježitev širjenja virusa. Ko se odpravljajo na sprehode, naj zavijejo v kakšen drug hrib kot običajno. Obdani smo s hribi, ki so prepredeni s potmi. Nekateri pač ne ponujajo velikega razgleda, vendar tako lahko pripomorejo k temu, da ni velike koncentracije ljudi na enem mestu. In pri sprehodih naj se držijo poti, stez ali gozdnih vlak, ker po gregorjevem začne trava rasti. Nujne opravke pa naj poskusijo skoncentrirati na določen dan, da je potreba zapuščati dom čim manjša. Skratka, ostanite doma, ostanite zdravi.

Na kratko v zvezi s koronavirusom

ANA ŠUBIC

PRIMER OKUŽBE TUDI V ŽELEZNIKIH

V Sloveniji so odkrili prvi primer okužbe s koronavirusom 4. marca. Zaradi naraščanja števila okužb je bila 12. marca razglašena epidemija, 27. marca so prvi primer okužbe potrdili tudi v občini Železniki. "Po informacijah, ki jih imamo, ta oseba že 15 let ne živi v občini Železniki niti na Gorenjskem. Ima pa prijavljeno prebivališče v naši občini," so pojasnili na občini. K zaježitvi virusa lahko vsak posameznik pripomore z omejitvijo socialnih stikov, spoštovanjem ukrepov vlade in občine ter doslednim upoštevanjem higienskih priporočil.

CENTER ZA OBČINSKO POMOČ

Kontaktna podatka Občine Železniki kot Centra za občinsko pomoč v času koronavirusa sta telefonska številka 04/500 00 00 in e-naslov uprava@obcina.zelezniki.si. Omenjena kontakta sta na voljo tudi za poslovanje z občinsko upravo, ki je sredi marca zaprla svoja vrata. Na občini sicer podrobno spremljajo situacijo s koronavirusom in sledijo odredbam vlade. Poleg občinskega štaba Civilne zaščite je župan vzpostavil še Krizni štab občine, v katerem so tudi predstavniki zdravniške stroke, osnovne šole, vseh treh župnij, Karitas, Rdečega križa in Javnega zavoda Ratitovec.

NOVICE NA OBČINSKI SPLETNI STRANI

Občina na svoji spletni strani www.zelezniki.si redno objavlja aktualne novice v zvezi s koronavirusom. Na voljo so tudi povezave do nasvetov Nacionalnega inštituta za javno zdravje ter obvestil vlade in drugih pristojnih služb.

KLICNI CENTER 080 1404

V pomoč državljanom pri iskanju zanesljivih informacij v zvezi s koronavirusom je Urad vlade za komuniciranje vzpostavil klicni center. Na brezplačni telefonski številki 080 1404 lahko dobite informacije vsak dan med 8. in 20. uro. Na vprašanja odgovarjajo študentje višjih letnikov Medicinske fakultete pod mentorstvom strokovnih služb.

RAZBREMENILNI POGOVORI

V Šentu – Slovenskem združenju za duševno zdravje, ki program izvaja tudi v

Škofji Loki, so v času epidemije občanom na voljo za telefonsko svetovanje in osnovno psihološko podporo. Za razbremenilne pogovore so dosegljivi med 9. in 15. uro na številki 04/518 37 30. Poklicati je možno tudi v kliničnopsihološko ambulanto Zdravstvenega doma Škofja Loka na številko 04 50 200 61 vsak ponedeljek, sredo in petek med 8. in 10. uro.

OBVEZNO RAZKUŽEVANJE BLOKOV

Od konca marca velja nov začasni vladni odlok o obveznem razkuževanju večstanovanjskih stavb, ki nalaga razkuževanje opreme v skupnih prostorih, kot so kljuke, ograje, stikala, oprijemala ... Razkuževati je treba vsaj dvakrat na dan. Občina je kupila razkužilo za vseh 18 blokov. Dogovorili so se, da bodo razkuževanje opravljali hišniki, ki so jih opremili tudi z zaščitnimi rokavicami in maskami.

POMOČ PRI OSKRBI Z ZDRAVILI

Občina je v dogovoru z Gorenjskimi lekarnami uredila prevzem in dostavo nujnih zdravil na dom. Občanom, ki v času omejitve gibanja zaradi epidemije potrebujejo pomoč pri oskrbi z nujnimi zdravili na recept, pa pri tem ne morejo računati na svoje, prijatelje ali sosede, bodo pomagali občina in prostovoljci. Tisti, ki bi potrebovali pomoč, naj pokličejo na telefonsko številko Občine (04/500 00 00), ob tem pa morajo sporočiti številko zavarovane osebe (9-mestna številka na zdravstveni kartici nad imenom in priimkom). Ta podatek bodo potrebovali prostovoljci, da bodo lahko v Lekarni Železniki prevzeli zdravila in jih dostavili na dom naročnikom. V primeru, da bo za zdravila potrebno doplačilo, bo ta strošek založila občina, prejemnikom zdravil pa poslala račun.

ČAS NAKUPOV ZA RANLJIVE SKUPINE

Skladno z vladnim odlokom lahko v trgovinah z živili od 8. do 10. ure ter zadnji uro delovnega časa nakupujejo izključno ranljive skupine (npr. upokojenci, invalidi, nosečnice). Upokojenci lahko opravijo nakup samo v omenjenih urah. V trgovino sicer vstopamo posamezno, med nakupom ohranjamo dva metra razdalje do drugih, tako kot v drugih zaprtih javnih prostorih pa je obvezna tudi uporaba zaščitnih rokavic in zaščitne maske oz. druge oblike zaščite ustnega in nosnega predela (npr. šala ali rute).

Napotki v času koronavirusa

Starostniki so v času epidemije med najbolj ranljivimi.

ANA RAMOVŠ, DR. MED.,

V IMENU EKIBE INŠTITUTA ANTONA TRSTENJAKA ZA GERONTOLOGIJO IN MEDGENERACIJSKO SOŽITJE

Dragi starostniki in njihovi bližnji,

kot sledite v novicah, se bolezen covid-19, ki jo povzročata virus SARS-CoV-2 (koronavirus), pri nas vse bolj širi. V luči tega vas prosimo, da v teh dneh osebne stike omejite na minimalno število ljudi, obiske (tudi v domačem ali prijateljskem krogu) pa na tiste nujno potrebne, npr. za dostavo hrane, zdravil, skrb za bolne ... Kot veste, ste starostniki v času te epidemije ena najbolj ranljivih skupin, zato je toliko bolj pomembno, da se vi in vaši svojci (tudi mladostniki in otroci v istem gospodinjstvu) tega držite. Vsak človek, ki ga srečate in povabite v ožji krog, ima namreč svoj krog ljudi, s katerimi se srečuje, in ti zopet svoj krog ljudi, kar pomeni, da če se okuži samo en član te verige, je možnost okužbe tudi za vas in za vaše svojce večja. Gibanje v prostorih, kjer se zadržuje veliko ljudi (nakupi, obiski na banki, pošti

itd.), omejite na nujne opravke; če je le možno, naj gre po njih mlajši in najbolj zdrav član gospodinjstva, ki naj od ljudi, ki jih sreča, drži vsaj 1,5 metra razdalje. Hkrati skrbite za dobro higieno rok: vsakič, ko se vrnete domov, umijte roke z milom. Svetujemo vam tudi, da skrbite za svojo odpornost in odpornost svojih bližnjih: če ste zdravi, svetujemo redno hojo ali drugo telesno vadbo doma ali na prostem (vendar bodite tudi pri tem pozorni, da se držite predpisane omejitve gibanja ter greste ven le s tistimi, s katerimi živite skupaj – torej v istem gospodinjstvu, do ostalih ljudi pa ves čas držite vsaj 1,5 metra razdalje).

V tem času je še posebno pomembno, da skrbimo drug za drugega. Bolj kot kdaj koli so pomembni vaši stiki z osamljenimi ter ostarelimi v vašem kraju. Čeprav se v naslednjih tednih ne boste srečevali, vas prosimo, da vzdržujete redne stike po telefonu. Tako boste lahko dovolj zgodaj ugotovili, če kdo – zaradi pomankanja hrane ali bolezni – potrebuje pomoč, drug drugemu pa boste tudi v oporo.

Strah naj ne bo ovira, da bi pomagali bližnjemu, lahko pa nas opomni, da je pri pomoči treba ravnati preudarno. Če zboli kdo od vas ali vaših bližnjih, se ravnajte v skladu z navodili NIJZ. V primeru suma na okužbo ali če bo pri kom okužba potrjena in bo svetovano zdravljenje doma, osebo – če je le možno – osamite v posebno sobo; izolacijo v vikendih ali drugih osamljenih stavbah zaradi pomakanja možnosti pomoči ob boleznih odsvetujemo, prav tako izolacija zunaj v teh vremenskih razmerah ne pride v poštev, saj slabe razmere poslabšajo vsako okužbo. Za bolne je ne glede na vrsto okužbe treba skrbeti. Z namenom zmanjševanja širjenja okužbe naj za bolnega skrbi le ena oseba, če je možno, tisti, ki je najbolj zdrav in ima najmanj pridruženih bolezni. Drugi naj se stika izogibajo.

Če sumite, da je zbolel nekdo izmed osamljenih ljudi, s katerimi ste v stiku po telefonu, se uskladite med seboj (zlasti če je s to osebo v stiku več ljudi) in organizirajte, da gre do te osebe ter ji pomaga le en, najbolj zdrav človek oziroma se držite navodil pristojnih organov (na občinskem nivoju pomoč organizira Civilna zaščita, na katero se lahko obrnete z vprašanjem, kako postopati, po vsej Sloveniji pa pomoč ranljivim skupinam nudi tudi Slovenska karitas).

Ambulante zaprte, zdravniki na voljo za nasvet

ANA ŠUBIC, FOTO: GORAZD KAVČIČ

Zaradi epidemije koronavirusa je zdravstveni dom (ZD) na Racovniku že nekaj časa zaprt. Zaprte so vse ambulante, izjema so le ambulante splošne in družinske medicine, a tudi te pacientov ne sprejemajo, pač pa poslujejo po sistemu brezkontaktnega delovanja, je razložil zdravnik Branko Košir. Pacientom so na voljo za nasvete po telefonu in e-pošti, poleg tega pa urejajo administrativne zadeve (pišejo recepte, napotnice, naloge za bolnike, pošiljajo vloge na zdravstveno komisijo, urejajo staleže ...). Ažuren urnik ambulant je dostopen na www.ambulanta-kosir.si pod rubriko Skupni urnik, kjer so vidne tudi vse telefonske številke in e-naslovi ambulant. Kot pravi Košir, naj pacient v primeru zdravstvenih težav najprej pokliče osebnega zdravnika ali tistega, ki ga nadomešča. Če v tistem času ambulanta ne deluje in če gre za nujni primer, naj pokličejo na 112. "Bolnike, za katere ocenimo, da potrebujejo zdravniški pregled, naročimo na pregled v ambulanto v Škofji Loki, v primeru suma na covid-19 pa v Kranj," je razložil. Spomnimo: koronavirusna bolezen se kaže s slabim počutjem, utrujenostjo, nahodom, vročino, kašljem in pri težjih oblikah z občutkom pomanjkanja zraka.

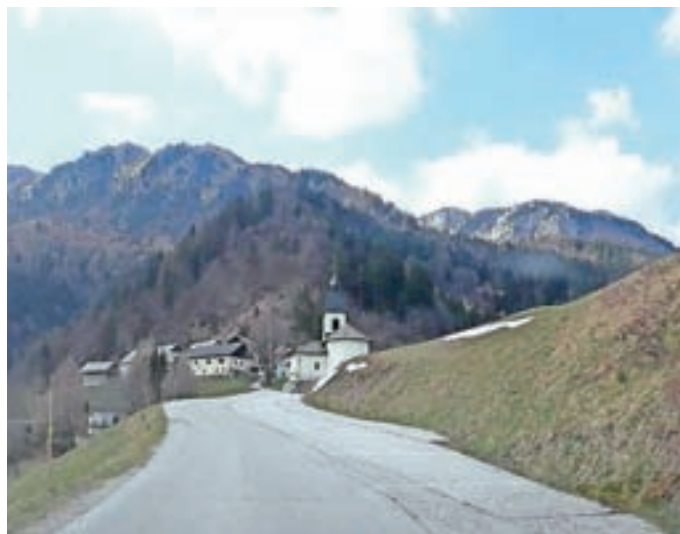

Lekarna še deluje, in sicer vsak delavnik med 8. in 15. uro. Po zdravila naj se odpravi zdrav svojec obolelega oz. druga zdrava oseba.

Omeniti velja še, da lekarna v stavbi ZD Železniki še vedno deluje, in sicer ob delavnikih med 8. in 15. uro, ob sobotah je zaprta. Po zdravila naj se odpravi zdrav svojec obolelega oz. druga zdrava oseba ter pri tem upošteva preventivne ukrepe.

Zaprte so tudi javne športne površine in otroška igrišča.
/ Foto: Gorazd Kavčič

Prazno parkirišče na Prtovču / Foto: arhiv medobčinskega inšpektorata in redarstva

Prepovedano tudi zadrževanje na Ratitovcu

Gibanje je dovoljeno znotraj domače občine, vendar veljajo številne omejitve.

ANA ŠUBIC

Od konca marca je v veljavi vladni odlok o začasni splošni prepovedi gibanja in zbiranja ljudi na javnih mestih in površinah ter prepovedi gibanja izven občine stalnega ali začasnega prebivališča. Iz odloka so izvzeti odhod na delo, opravljanje gospodarske, kmetijske in gozdarske dejavnosti ter pomoč osebam, ki potrebujejo nego. Posameznik lahko dostopa tudi do živilskih in kmetijskih trgovin, lekarn, zdravstvenih storitev, bank, pošt, bencinskih črpalk, avto servisov ... Če storitve niso zagotovljene v domači občini, je dostop dovoljen v drugo občino, a le do najbližje dostopne storitve. Gibanje na javnem kraju je dovoljeno tudi skupinam oseb, če gre za ožje družinske članke ali članke skupnega gospodinjstva in če je mogoče zagotoviti varno razdaljo do podobnih skupin.

Skladno z omenjenim odlokom je župan Anton Luznar izdal sklep o podrobnejši opredelitvi dostopov na javne površine oz. javne kraje v njihovi občini, ki je začel veljati 4. aprila. S sklepom, ki velja do preklica, je prepovedano zbiranje in zadrževanje na območju Krekove koč na Ratitovcu. Ob sobotah in nedeljah sta zaprti cesta Železniki–Podlonk–Železniki na odseku od športne dvorane do začetka Dašnice in cesta Podlonk–Prtovč, razen

za stanovalce in lastnike zemljišč s tega območja ter nujne vožnje (gasilci, reševalci, policija, redarji ...).

Prav tako je omejen, na določenih območjih pa zaprt, dostop do izletniških točk in parkirišč na območju občine. Zaprto je tudi območje Soriške planine. Na območju celotne občine je prepovedano izvajanje športnih aktivnosti s povečanim tveganjem za nastanek poškodb. Prepovedana je tudi uporaba klopi za počitek na javnih površinah, ob planinskih in lovskih kočah ter ob večstanovanjskih objektih.

Dostava plina na dom

Iz družbe Butan plin so sporočili, da omogočajo brezplačno dostavo zelene jeklenke na dom. "Dostava poteka skladno z vsemi priporočili in predpisi. Dostavljalci dosledno upoštevajo zahtevane higienske standarde in uporabljajo vsa potrebna zaščitna sredstva." V primeru dostave strankam omogočajo tudi brezplačen priklop in menjavo tesnila. Uporabnike prosijo, da jeklenko postavijo pred stanovanje ali hišo oz. poskrbijo za nemoten dostop v primeru menjave, nakup pa poravnajo z brezstično kartico. Naročila sprejemajo vse dni v tednu na telefonski številki 080 2005.

Pomoč pri oskrbi s hrano

Občina in njen štab Civilne zaščite sta za občane, ki v času epidemije koronavirusa potrebujejo pomoč pri oskrbi s hrano, pripravila možnost naročila paketa nujnih živil in toplega obroka. Pakete suhe hrane v okvirni vrednosti 22 evrov občanom dostavijo prostovoljci, enako velja za dostavo toplega obroka, ki je prav tako plačljiv (razen za socialno ogrožene občane) in stane 4,5 evra. Kosila kuha Igor Marin v Taverni Rovn v Selcih, prostovoljci jih prevzamejo okoli 12. ure. Za naročilo pokličite na telefonsko številko občine 04/500 00 00 ali pišete na e-naslov uprava@obcina.zelezniki.si od ponedeljka do petka, med 7.00 in 7.30, da vam bodo lahko še isti dan dostavili paket ali kosilo. Prostovoljec pri tem ne vstopa v stanovanje, pač pa naročeno hrano odloži pred vrata, da je osebni stik onemogočen. Do sredine minulega tedna so razdelili 25 paketov suhe hrane, dnevno pa so dostavili 12 kosil.

Prevzem toplih obrokov pred Taverno Rovn / Foto: Gorazd Kavčič

OBČINA ŽELEZNIKI

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja

Na podlagi 8. člena Odloka o podelitvi priznanj občine Železniki (Uradni list RS, št. 87/12, 14/19) in na predlog komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja objavlja župan občine Železniki

RAZPIS ZA ZBIRANJE POBUD ZA PODELITEV PRIZNANJ OBČINE ŽELEZNIKI V LETU 2020

Priznanja in nagrade občine Železniki so:

1. naziv častni občan,
2. plaketa občine,
3. priznanja občine:
 - a) priznanje občine za izjemne dosežke,
 - b) priznanje za življenjsko delo prostovoljcev,
 - c) priznanje za aktivno delovanje društev.

Razpis za podelitev naziva častni občan se objavi zadnje leto v 4-letnem mandatu občinskega sveta, to bo v letu 2022.

PLAKETO OBČINE podeljuje občinski svet posameznikom, podjetjem, zavodom, društvom ter drugim organizacijam ali skupnostim:

- za večletne izjemne uspehe na posameznih področjih družbenih dejavnosti in gospodarstva,
- za dosežke trajnega pomena,
- ob izredno humanem in požrtvovalnem dejanju,
- ob življenjskem ali delovnem jubileju,
- ob drugih posebnih in pomembnih primerih, ki prispevajo k razvoju in ugledu občine Železniki.

Podelita se največ dve plaketi letno.

Plaketo občine se podeli na slavnostni seji občinskega sveta s posebno listino, ki vsebuje besedilo sklepa o podelitvi plakete občine Železniki.

Nagrajenec prejme tudi pisno utemeljitev plakete.

PRIZNANJA OBČINE

a) Priznanje občine za izjemne dosežke se podeli posameznikom, podjetjem, zavodom, društvom ter drugim organizacijam

ali skupnostim za enkratne izjemne dosežke v zadnjem letu, kot vzpodbudo za nadaljnje strokovno delo oz. aktivnosti na posameznih področjih delovanja ter dejanja, ki se odražajo v humanitarnem odnosu do soljudi.

b) Priznanje za življenjsko delo prostovoljcev se podeli za življenjsko delo prostovoljcev, s poudarkom na neopaženih, manj izpostavljenih osebah.

c) Priznanje za aktivno delovanje društev se podeli aktivnim društvom za okrogle obletnice delovanja.

Podelijo se največ tri priznanja letno, s tem da se priznanja za aktivno delovanje društev ne štejejo v to kvoto.

Priznanje občine se podeli na slavnostni seji občinskega sveta s posebno listino, ki vsebuje besedilo sklepa o podelitvi priznanja. Nagrajenec prejme tudi pisno utemeljitev priznanja.

Občinskemu funkcionarju (članu občinskega sveta, županu, podžupanu) ne more biti podeljeno priznanje občine Železniki (naziv častni občan, plaketa, priznanje) v času, ko opravlja to funkcijo.

Pobudniki za podelitev priznanj občine Železniki so lahko občani, skupine občanov, politične stranke, krajevne skupnosti, podjetja in druge organizacije in skupnosti.

Pobude za podelitev priznanj in nagrad občine Železniki morajo vsebovati podatke o kandidatih (ime in priimek oziroma naziv pravne osebe in naslov), predlog za vrsto občinskega priznanja in pisno utemeljitev.

Pobudniki morajo preveriti, če se kandidat strinja s kandidaturo in da dovoljuje objavo svojih osebnih podatkov (pisno soglasje kandidata bo občina pridobila sama naknadno).

Upoštevane bodo vse pobude s pisno utemeljitvijo, ki bodo predložene najkasneje do vključno ponedeljka, 4. maja 2020, do 15.00 ure na naslov: Občina Železniki, Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja, Češnjica 48, 4228 Železniki, v zaprti ovojnici s pripisom "NE ODPIRAJ - PRIZNANJA OBČINE"

Kdaj bo možna izbira nagrajencev in podelitev priznanj, je odvisno od razmer glede epidemije koronavirusa.

ŽUPAN OBČINE ŽELEZNIKI:
mag. Anton LUZNAR

Železniki, 25. 3. 2020
Št.: 094-1/2020-001

Kakšna naj bo naša občina leta 2026?

V decembrski številki Ratitovških obzorij je bil objavljen vprašalnik, s katerim sta župan Anton Luznar in skupina za pripravo strategije razvoja občine povabila občane, naj se opredelijo glede zadovoljstva z življenjem v občini, izrazijo mnenja in ideje ter tako sodelujejo pri oblikovanju prioritet občine v naslednjih sedmih letih. Vprašalnik je izpolnilo 349 občanov in občanov. Skupina za pripravo strategije je rezultate nameravala obravnavati na marčevski seji, ki pa je zaradi koronavirusa odpadla. Analizo bo tako opravila na naslednji seji, po njej pa bodo rezultati predstavljeni tudi v Ratitovških obzorjih.

Zbirni center kmalu spet odprt

Zbirni center Studeno je zaradi koronavirusa od 13. marca zaprt, od 20. aprila dalje pa bo spet odprt po ustaljenem urniku. Občina prosi občane, naj odpadke do tedaj skladiščijo doma ter naj jih ne odlagajo pred vhodom v zbirni center, na ekološke otoke ali v naravo.

Prepoved kurjenja

Od 17. marca je prepovedano kurjenje v naravnem okolju na območju občine Železniki z namenom zagotavljanja operativnega delovanja gasilskih enot za potrebe epidemije koronavirusa.

Ni vsak izziv problem

Božo Prezelj iz Podporezna je občinski svetnik z liste SLS.

ANA ŠUBIC, FOTO: TINA DOKL

Božo Prezelj ima 54 let, s partnerko in 13-letno hčerko živi na kmetiji v Podporeznu, kjer ima tudi mizarsko delavnico. "Prostega časa imam zelo malo, saj sem nenehno vpet med mizarsko dejavnostjo, gozdom, kmetijo, občino, Turističnim društvom Davča in drugimi aktivnostmi."

▣ Občinski svetnik ste drugi mandat. Zakaj vztrajate v lokalni politiki?

V lokalni politiki sem že kar nekaj časa. Začel sem kot član sveta KS Davča, potem sem bil tudi njen predsednik, že četrtri mandat sem v odboru za komunalo. V lokalni politiki vztrajam, ker želim s poštenim in odgovornim delom storiti nekaj za blaginjo celotne občine, biti vez med občino in KS, skrbeti za enakomeren razvoj občine tako v mestu kot na podeželju ter zagovarjati in podpreti projekte, ki so potrebni za občino in njene prebivalce.

▣ Katere cilje boste osebno zasledovali?

Med drugim si prizadevam za rekonstrukcije in asfaltacije lokalnih cest in javnih poti do posameznih domačij v celotni občini. Poleg tega bi bil z dobro cestno povezavo na podeželju omogočen razvoj turističnih in drugih dejavnosti, odročni kraji bi ostali poseljeni, krajina pa obdelana. Prizadevam si tudi za čim bolj racionalno porabo denarja pri vseh investicijah v občini ter zimskem in letnem vzdrževanju cest. Prednost dajem domačim izvajalcem.

▣ S čim se trenutno ukvarjate v odboru za komunalo?

S kolesarsko povezavo Železniki-Selca in z ureditvijo parkiranja na Prtovču.

▣ Kaj je največji problem v občini?

V občini je veliko za postoriti, nikakor pa ne smemo vse izzive imenovati problem, če se jih da rešiti s konstruktivnim dialogom in tehtnimi argumenti. Predlagam rešitev za ureditev parkiranja na Prtovču,

Božo Prezelj

kar naj bi bil pilotski projekt za ostale vasi v občini. Prej ali slej bo treba to rešiti tudi v vaseh pod Ratitovcem, Davči, Podporeznu pa v Potoku, kjer ljudje hodijo na Porezen in Blegoš. Občina v prihodnjih letih ne bo mogla zagotoviti denarja za ureditev in vzdrževanje vseh parkirišč, ki bodo potrebna za normalno parkiranje. Predlagam, da parkirišča naredijo lastniki zemljišč ob lokalnih cestah in javnih poteh na teh območjih po minimalnih standardih v makadamski izvedbi, hkrati pa bi jim bilo treba zakonsko omogočiti, da jih dajo občini v najem v zameno za določen del pobrane parkirnine.

Na sejah je premalo polemike

Jože Prezl (SD) je v občinskem svetu tretji mandat.

ANA ŠUBIC, FOTO: TINA DOKL

Jože Prezl je 62-letni diplomirani varnostni inženir iz Železnikov, ki je zaposlen v družbi Domel IP kot vodja oddelka za varstvo pri delu.

▣ Zakaj vztrajate v lokalni politiki?

Vleče me dolžnost, da kot občan nekaj naredim za svojo skupnost. V lokalno politiko bi se moralo vključevati več oseb, da ne bi bili eni in isti leta prisotni. Gotovo bi sodelovalo več ljudi, a moraš biti član politične stranke ali vsaj kakšne liste. Ko se bo spremenilo, da bodo lahko kandidirali tudi občani samostojno, bo gotovo več kandidatov in tudi na volitvah bi bilo bolj pestro. Na občinski ravni pač ni politike v pravem pomenu besede, gre v glavnem za komunalo, šolo in vrtce. Seveda so tudi druge stvari, a večina denarja gre za prej našteto.

▣ Katere cilje boste zasledovali?

Občina ima večino denarja že oddane-ga, ostanek pa se razdelil med nujne

zadeve in šele potem s tem ostankom razpolagamo člani raznih odborov in občinski svet. Kot dober svetnik delovati za blaginjo celotne občine je težko, saj te izvolijo v nekem kraju. Usklajevati je treba potrebe, želje in se ozirati na strankarsko pripadnost. Na sejah občinskega sveta je zaradi prej naštetega polovica svetnikov tiho oz. povedo malo.

▣ Ste tudi član odbora za komunalo ...

Res je, tu so glavne občinske naložbe. Žal je demokracija narejena tako, da moramo imeti tisoč predpisov za eno stvar, da nam ne bo nihče mogel očitati, da smo z denarjem delali neracionalno. V nekaterih občinah župani hodijo bolj po zakonskem robu in se mi zdi, da imajo te občine nekatere stvari drugače urejene.

▣ Kaj je največji problem v občini?

Na sejah odborov in občinskega sveta je premalo polemike, seveda se dobri predlogi sprejmejo, vendar za to običajno ni več prostora, ko pride na nivo, kjer je že vse domenjeno. V sistemu odločanja

Jože Prezl

pač ni nikjer mesta za polemike. Čeprav je demokratični sistem, kot ga imamo, nekaj najboljšega, kar poznamo, ga nekateri izkoriščajo v svoj prid. Občina je razdeljena na tri volilne enote, skupno je to 17 svetnikov, zgornji konec doline pet, Železniki sedem in spodnji del doline pet. Glede na število prebivalcev bi moral imeti vsak konec doline po tri svetnike. Menim, da po sedanjem občinskem volilnem sistemu občina ni pravilno uravnotežena po številu svetnikov v občinskem svetu. Za spremembo bi potrebovali večino v občinskem svetu, a ne verjamem, da jo bomo kdaj dobili.

Vodni val je treba zadržati nad Železniki

Poplavne varnosti Železnikov ni možno zagotoviti brez zadrževalnika, zaradi katerega pa Zali Log ne bo poplavno ogrožen, poudarja projektant Rok Fazarinc.

ANA ŠUBIC

Na Zalem Logu so konec februarja prisluhnili predstavitvi druge faze projekta protipoplavne ureditve porečja Selške Sore, v okviru katere načrtujejo izgradnjo zadrževalnika pod Sušo, ki je pri Založanih že pred leti sprožil številne pomisleke, zaradi česar so se povezali tudi v civilno iniciativo. Predstavniki Direkcije RS za vode so navzočim predstavili potek in pomen gradnje zadrževalnika, ki je poleg odstranitve Dermotovega jezua ključen objekt za poplavno varnost Železnikov, je poudaril projektant Rok Fazarinc.

Kot je pojasnil uvodoma, je urbanizacija utesnila strugo Selške Sore, največji problem v Železnikih pa predstavljajo nekateri poddimenzionirani mostovi, za območje Na plavžu, ki je najbolj ogroženo, pa še zlasti Dermotov jez. "Treba ga je odstraniti, strugo na tem mestu pa poglobiti za približno 2,5 metra," je dejal in dodal, da bi na ta način v tem delu Železnikov zagotovili stoletno poplavno varnost, medtem ko je danes desetletna. Na Racovniku je Selška Sora obdana z zidovi in ni možno s tehničnimi ukrepi zagotoviti poplavne varnosti. "Podobno je tudi navzdol na območju Domela in industrijske cone pri Alpesu, kjer prav tako ni možno zagotoviti tako velike pretočnosti struge, da ne bi poplavljal urbanega in industrijskega dela Železnikov. Zaradi tega je ključno del visoko-

Takole bo videti območje načrtovanega zadrževalnika pod Sušo.

vodnega vala zadržati nad Železniki. Takšen način varovanja se že vrsto let uporablja na poplavno ogroženih območjih pri nas (Celje, Ribnica, Logatec). V Evropi sta za varovanje poplavno ogroženih območij načrtovanje in izgradnja zadrževalnikov bistveno pogostejša kot pri nas. Najbližji primer je Ziljska dolina na avstrijskem Koroškem. Hkrati iščejo še poplavna območja, da visoke vode preusmerjajo tja, kjer ni škodnega potenciala. A Selška dolina je ozka, tu teh območij ni in je možno reševati samo z zadrževanjem vode," je razložil Fazarinc.

VARNEJŠI BODO TUDI V ŠKOFJI LOKI

Pod Sušo so tako predvideli suhi zadrževalnik, ki bo v Železnikih zmanjšal visoke vode za več kot sto kubičnih metrov na sekundo. "Pri stoletnem pretoku se bodo z 250 zmanjšale na 140 kubičnih metrov na sekundo, vpliv pa se bo poznal vse do Škofje Loke, pri Veštru bodo visoke vode manjše za 30–80 kubičnih metrov na sekundo," je pojasnil projektant.

V okviru zadrževalnika načrtujejo dvajset metrov visoko nasuto stopničasto pregrado, dolžina nasipa vzdolž reke pa bo sto me-

OBČINA ŽELEZNIKI

OBVESTILA

Občina Železniki obvešča, da je rok za oddajo vlog na **Javni razpis za dodelitev pomoči za ohranjanje in spodbujanje razvoja kmetijstva in podeželja v občini Železniki v letu 2020** podaljšan **do vključno 1. 6. 2020**.

Občina Železniki obvešča, da je rok za oddajo prijav na **Javni razpis za sofinanciranje turistične dejavnosti društev v občini Železniki za leto 2020** podaljšan **do vključno 1. 6. 2020**.

Občina Železniki obvešča, da je rok za oddajo prijav na **Javni razpis za sofinanciranje programov športa v občini Železniki za leto 2020** podaljšan **do vključno 1. 6. 2020**.

Občina Železniki obvešča, da je rok za oddajo prijav na **Javni razpis za sofinanciranje ljubiteljskih kulturnih dejavnosti v občini Železniki za leto 2020** podaljšan **do vključno 1. 6. 2020**.

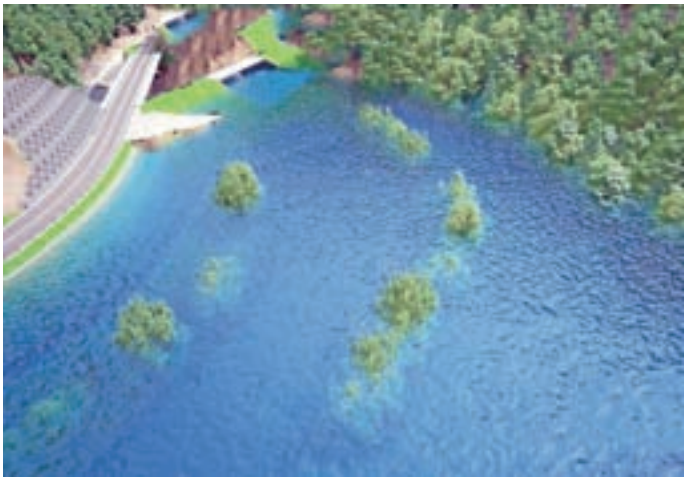
Občina Železniki obvešča, da je rok za oddajo prijav na **Javni razpis za sofinanciranje mladinskih dejavnosti v občini Železniki za leto 2020** podaljšan **do vključno 1. 6. 2020**.

Občina Železniki obvešča, da je rok za oddajo prijav na **Javni razpis za sofinanciranje programov humanitarnih in invalidskih organizacij v občini Železniki za leto 2020** podaljšan **do vključno 1. 6. 2020**.

mag. Anton Luznar, župan

Projektant Rok Fazarinc / Foto: Primož Pičulin

Prikaz polnitve nasipne pregrade z gladinami poplav iz leta 2007

trov. "Pregrada bo sestavljena iz talnega izpusta in visokovodnih prelivov, zgoraj pa bo potekala cesta. Običajno bo voda tekla pod pregrado," je pojasnil. Skozi pregrado bo lahko teklo od 120 do 160 kubičnih metrov na sekundo, kakršna bo tudi zmožnost vodnih ureditev skozi Železnike. Pri večjih pretokih pa se bodo na pregradi začele zapirati zapornice in bo prišlo do zadrževanja." Pregrada bo zadržala največ milijon kubičnih metrov vode, kot zatrjuje projektant, pa Zali Log zaradi zadrževalnika ne bo poplavno ogrožen. "Stanovanjski objekt tik nad izlivom Davščice, ki je že danes poplavno ogrožen, bo odkupljen," je napovedal.

ZADRŽEVALNIK BO DELOVAL ZGOLJ OB EKSTREMNIH POJAVIH

Zadrževalnik bo deloval le ob ekstremnih pojavih, predvidevajo, da naj bi se to zgodilo trikrat v stotih letih. V zadnjih 30 letih bi bilo to zgolj ob poplavah leta 2007, aktivirale ga ne bi niti poplave leta 1990. Zadrževalnik naj bi bil sicer aktiviran okoli 12 ur, voda pa naj bi z območja odtekla v od šestih do osmih urah. Fazarinc je tudi povedal, da bo pri poplavi s stoletno povratno vodo maksimalna zajezitev segala iznad odcepa proti Davči, pri ekstremnih poplavah, kakšne so bile leta 2007, ko je bil volumen viskovodnega vala 10,8 milijona kubičnih metrov, pa bo segala izpod prve hiše na Zalem Logu. Kmetijska zemljišča znotraj območja zadrževalnika bodo po mnenju Fazarinca manj prizadeta kot sedaj, ko ob poplavah odnaša rodno zemljo. "Če bo zadrževalnik deloval, erozije ne bo več, bo pa več odloženega materiala." Na pomisleke domačinov glede zaprte ceste v času delovanja zadrževalnika, ko dostop do Zalega Loga ne bo možen, je odvrnil, da bo cesta poplavljenjena manjkrat kot v trenutnih razmerah: statistično enkrat v 20 do 50 letih, medtem jo je zdaj statistično enkrat v dveh do petih letih.

V okviru izgradnje bi najprej dvignili regionalno cesto na tem območju nad bodočo pregrado, nato pa bi pod cesto začeli izvajati pregrado: talne izpuste, potem nasipe in na koncu še prelivne objekte na višini. Pri cestah so predvidene prestavitve in novogradnje v skupni dolžini 1.700 metrov, od tega približno polovica za potrebe preureditve regionalne ceste. Načrtujejo tudi tri zadrževalnike proda s skupno kapaciteto osem tisoč kubičnih metrov. Ureditev območja zadrževalnika je ocenjena na 17 milijonov evrov, približno toliko naj bi stali tudi ukrepi prve faze poplavne varnosti, v okviru katere so predvideni ukrepi na Selški Sori skozi Železnike in treh pritokih. Za dobrih 34 milijonov evrov vreden projekt so že zagotovljena evropska in državna sredstva, a ga morajo izpeljati do konca leta 2023.

V SPOMIN

Milan Tušek (1959–2020)

Med vse, ki smo ga poznali in z njim sodelovali, je ostro kot britev zarezalo kruto spoznanje, da Milana ni več. Športnik po duši se je tragično ponesrečil v objemu narave, ki mu je toliko pomenila, in povsem nepričakovano odšel.

Težko je zapisati primerne besede slovesa po tem, ko sva se še prejšnji dan srečala na poti v Plenšak ob popoldanskem sprehodu s pasjima prijateljema in si izmenjala nekaj optimističnih misli o dogajanju v zvezi s poplavno varnostjo pa z obvoznico in seveda o kotalečih se skalah, zadnjem pretenju narave, ki nas, Železnikarje s Plavža, tudi nadvse skrbi. Vsem problemom navkljub pa Milan v pogovoru ni pozabil omeniti, da so v soboto praznovali rojstni dan vnukinje Lucije in je svojo psičko odpeljal na vsakodnevni sprehod nekaj kasneje, že v temi. "Žival potrebuje običajni odmerek gibanja, jaz pa prav tako," je bil pragmatičen in lahko sem mu le pritrtil. Razšla sva se s pozdravom in mislijo, da se srečava konec tedna na sestanku naše iniciative, vendar je usoda hotela drugače. Najin pozdrav je bil žal zadnji ...

Izgubili smo prijatelja, sodelavca, somišljenika in človeka, ki je želel ljudem le dobro in je bil za to pripravljen tudi marsikaj storiti ali žrtvovati. Tako kot na odgovornem delovnem mestu v službi je Milan tudi v kočljivih situacijah skušal najti pravo rešitev mirno in preudarno, upošteva dejstva in mnenja drugih. Na občutek za soljudi se je bilo pri njem mogoče vedno zanesti, njegova beseda je imela težo in je marsikdaj tudi pretehtala na poti do prave odločitve.

Odšel je poln elana, energije in načrtov, čakalo ga je še marsikaj in prav vse je nameraval postoriti.

Tudi skupaj z nami!

Pogrešali ga bomo ...

Aleš Primožič v imenu CI Železniki

Pasijonski večer na spletu

Gibanje Pasijonski veter, ki povezuje pasijonce iz Slovenije in tujine, je nameravalo ta mesec skupaj z Župnijo Selca in Kulturnim društvom dr. Janez Evangelist Krek prirediti deseti Krekov oz. Pasijonski večer z naslovom Režijski pristopi k Škofjeloškemu pasijonu ter gostoma partrom Marjanom Kokalj in Borutom Gartnerjem. Zaradi trenutnih razmer so pogovorni večer občinstvu ponudili na spletu. Posnetek, ki so ga sredi prejšnjega tedna objavili na spletni strani www.pasijonskiveter.si in na FB-profilu Pasijonskega vetra, si je še vedno možno ogledati. Kokalj je bil režiser Škofjeloškega pasijona v letih 1999 in 2000, Gartner pa ga je režiral leta 2009 in je ponovno izbran za režiserja uprizoritev v letu 2021. Patra Marjana Kokalja so v postnem času nameravali gostiti tudi bratje kapucini iz Škofje Loke, da bi predstavil del duhovnega sporočila Škofjeloškega pasijona, tokrat drugo sliko – Smrt. Sedaj skupaj s pasijonskim gibanjem, ki ga sicer vodi Andreja Megušar, vabijo k ogledu posnetka predavanja Pasijonsko sporočilo – Smrt, ki bo objavljen v sredo, 15. aprila, ob 19. uri na prej omenjenih spletnih povezavah. Uvodni nagovor bo imel brat Jaro Knežević.

Za več zdravja na naših krožnikih

Prehranske rešitve, ki nam jih je vsilila globalizacija, moramo zamenjati z domačimi, za katere je značilna kar najkrajša pot od njive do krožnika, so ugotavljali udeleženci okrogle mize o kratkih prehranskih verigah za več zdravja na naših krožnikih.

DANICA ZAVRL ŽLEBIR

Na začetku marca je v Škofji Loki potekala ena od štirih okroglih miz v sklopu projekta Odprta vrata kmetij z naslovom Kratke prehranske verige za več zdravja na naših krožnikih, ki sta jo organizirala LAS loškega pogorja in Razvojna agencija Sora. Sogovorniki so bili dr. Aleš Kuhar z Biotehniške fakultete, Boštjan Kosec, pobudnik in ustanovitelj Eko Prlekije, kuharski mojster Bine Volčič, dr. Janez Benedičič z Ekološke kmetije Pr' Demšari iz Martinj Vrha in Maja Zakotnik iz Drevesnice Zakotnik v Dorfarjih. Projekt Odprta vrata kmetij sofinancirata Evropska unija iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja in Republika Slovenija v okviru Programa razvoja podeželja 2014–2020, okrogle mize, ki so jih pripra-

Z okrogle mize Kratke prehranske verige za več zdravja na naših krožnikih / Foto: Jerneja Lotrič, Razvojna agencija Sora

vili štirje sodelujoči LAS-i (LAS loškega pogorja, LAS Gorenjska košarica, LAS s Cijem in LAS Srce Slovenije) pa so potekale pod častnim pokroviteljstvom kmetijske ministric Aleksandre Pivec.

Na Škofjeloškem so po besedah predsednice LAS loškega pogorja Ivce Rant že pred dvema desetletjema orali ledino na področju prehranskih produktov in samooskrbe, spodbujali dopolnilne dejavnosti na kmetijah (danes je teh registriranih že 112) in sodelovali pri vzpostavljanju zakonodaje. Udeleženci okrogle mize so ugotavljali, da smo danes ob manj kot 40-odstotni prehranski samooskrbi odvisni od tujih prehranskih verig, uvožena hrana pa je pogosto slabe kakovosti. Da bi imeli zdravo, bi morali v večji meri spodbujati domačo pridelavo, pri tem pa zagotoviti tudi sodelovanje pridelovalcev. Tako izkušnjo imajo v Prlekiji, ki jo je predstavil Boštjan Kosec iz združenja Eko Prlekija, model pa bi bilo mogoče prenesti tudi na Škofjeloško. Eden od pridelovalcev je tudi dr. Janez Benedičič z Ekološke kmetije Pr' Demšari iz Martinj Vrha, ki je v projektu Odprta vrata kmetij sodeloval v t. i. seneni veri-

gi, poudarja pa povezovanje med vsemi kmetijami v verigi, poleg izobraževanja različnih ciljnih skupin pa tudi pomen mentorskih programov. Tudi on je namreč pridobil mentorska znanja, torej lahko svetuje kmetovalcem, ki bi se želeli (pre)usmeriti v pridelavo mleka sene prireje. Benedičič, ki dobavlja seno mleko škofjeloškim vrtcem, opozarja tudi na javne razpise, prek katerih potekajo naročila hrane v javnih zavodih. Po njegovih besedah mora pridelovalec že pri pripravi javnega razpisa vzpostaviti dobre odnose z javnim zavodom. Če sam nima zadostnih količin, se mora povezati še s kom, kar je storil tudi sam, pridelovalci pa se dogovarjajo tudi o možnosti ustanovitve zavoda.

Na okrogli mizi so opozarjali zlasti na pomen zdrave hrane v javnih zavodih, na administrativne ovire pri javnih razpisih, na zagotavljanje zadostnih količin in na cene, ki si jih zavodi v okviru javnih razpisov težko privoščijo. Pomembno pa se jim zdi tudi opolnomočenje ljudi in sprememba družbenega odnosa do zdrave in kakovostne hrane.

Prireditve Luč v vodo je bila že 25. po vrsti. / Foto: Matjaž Mohorič

V turističnem društvu optimistični

Turistično društvo (TD) Železniki je na predvečer gregorjevega izpeljalo že 25. prireditve Luč v vodo. Privabila je okoli tristo obiskovalcev, bajer v Plnadi pa je razsvetlilo okoli 150 gregorčkov. Vezna beseda je pripadla petošolki Brini Rant, v kulturnem programu pa so sodelovali otroci iz Vrtca Železniki. Organizatorjem so pri izvedbi tako kot vsako leto priskočili na pomoč člani in članice PGD Železniki ter člani Ribiške družine Železniki, taborniki Roda zelene sreče pa so gregorčke na koncu sežgali. Če je TD Luč v vodo še uspel spraviti pod streho, pa sta Festival cvetnonedeljskih butar in prireditve Kovtre šivat zaradi epidemije koronavirusa odpadla. Prireditve 24 ur klekljanja in domačih obrti, ki je predvidena konec maja, in Čipkarskih dnevov, ki jih načrtujejo konec junija, za zdaj še niso odpovedali. V TD ostajajo optimistični in upajo, da se bodo razmere pravočasno umirile.

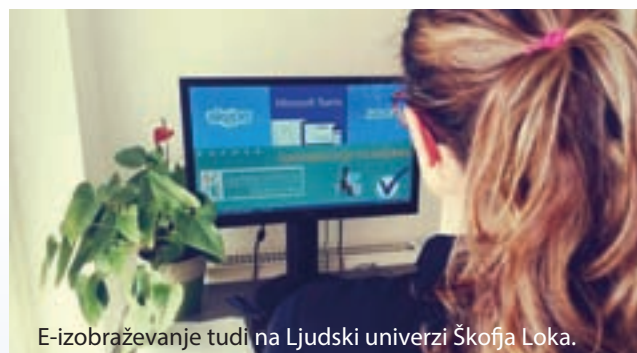
»Karantena« ob zaključku projekta CMU in novi izzivi izobraževanja tudi v LUS Železniki

»Ostanite zdravi in se vidimo po koncu karantene«, so bile enotne želje zaposlenih na Ljudski univerzi Škofja Loka in udeležencev njihovih izobraževanj, ko so jih obveščali, da so zaradi trenutne situacije začasno prekinjena vsa izobraževanja. Negotova situacija in vse spremembe pa narekujejo nov izziv – ponuditi željnim znanja, izobraževanje na nov način, kot e-izobraževanje preko spleta.

Ljudska univerza Škofja Loka je v prvih mesecih letošnjega leta nadaljevala z izobraževanjem, ki potekajo v LUS Železniki v njeni organizaciji že od jeseni leta 2017. V času od januarja 2019 je bilo veliko teh programov izvedenih v sklopu projekta Center medgeneracijskega učenja (CMU), ki ga financirata Evropska unija iz Evropskega regionalnega sklada in Republika Slovenija. Partner v projektu, ki je namenjen izmenjavi znanja in druženju med različnimi generacijami na področjih in vsebinah, ki jih predlagajo prebivalci Selške doline, je Javni zavod Ratitovec. V 14 mesecih je bilo v okviru projekta izvedeno preko 200 izobraževalnih ur tujih jezikov, računalniških tečajev, medgeneracijskih dogodkov za prosti čas (fotografski tečaj, likovni delavnici), delavnice ročnih del idr., ki se jih je udeležilo blizu 200 udeležencev.

Ob dogodkih CMU-ja pa v LUS Železniki potekajo tudi različna brezplačna izobraževanja s področja vseživljenjskega učenja (VŽU) ob finančni pomoči Občine Železniki. Tako je bilo v začetku letošnjega leta v projektu CMU in programih za občino razpisanih kar 9 različnih izobraževanj in prav vsa so bila deležna dobrega odziva občanov, saj so se mesta hitro polnila.

Ob prekinitvi so bili v teku naslednji tečaji in delavnice: začetni tečaj angleškega jezika, nadaljevanje tečajev ruskega, španskega in angleškega jezika, kvačkanje ter tečaj lichenja. Dogodki in izobraževanja potekajo na treh lokacijah: Kulturni dom Železniki, Mladinski center Železniki in OŠ Železniki.

E-izobraževanje tudi na Ljudski univerzi Škofja Loka.

Začasna prekinitev izobraževanj in e-izobraževanje

12. marca so zaradi preprečevanja širjenja okužbe s COVID-19 prekinili vsa izobraževanja oz. odložili začetke nekaterih izobraževanj: delavnica o pametnih telefonih, začetni računalniški tečaj, tečaj prve pomoči in uporaba AED defibrilatorja. Vse prijavljene udeležence bodo o nadaljevanju/začetku izobraževanja obvestili preko elektronske pošte oz. po telefonu.

V prihodnjih dneh načrtujejo vzpostaviti pogoje, da bi lahko, ob interesu udeležencev, z izobraževanja nadaljevali na daljavo. Prav tako bodo ponudili nova izobraževanja udeležencem, ki običajno nimajo časa za izobraževanje, sedaj pa bi ga radi zapolnili s tem, da se naučijo kaj novega. Zato sprejemajo **tudi vaše predloge na temo IKT orodij, komunikacije, tujih jezikov, ročnih spretnosti, itd.**

Želite biti obveščeni o aktualnih izobraževanjih in novicah po e-pošti? V tem primeru, za predloge in za ostale informacije so na voljo na e-poštnem naslovu gita.mihovec@lu-skofjaloka.si ali po telefonu 04/506-13-20. Vabijo vas tudi k ogledu spletne (www.lu-skofjaloka.si) in Facebook (Ljudska univerza Škofja Loka) strani.

V prihodnjih tednih vam želijo veliko zdravja in strpnosti!

V podjetjih se trudijo ohranjati proizvodnjo

Največji delodajalci v Železnikih Domel, Niko in Alples proizvodnjo ohranjajo tudi v času epidemije covid-19. Z aprilom so zaradi upada naročil na začasno čakanje na delo začeli pošiljati prve delavce.

ANA ŠUBIC

V največjih železnikarskih podjetjih Domel, Niko in Alples so pojasnili, da so imeli na začetku pojava epidemije covid-19 največ težav z zagotavljanjem zaščitnih sredstev za zaposlene, zaradi zmanjšanja naročil pa so z aprilom del delavcev že poslali na začasno čakanje na delo. Z direktorji podjetij smo se sicer pogovarjali na začetku aprila, zato so lahko danes razmere v posameznih podjetjih tudi že drugačne.

VZPOSTAVILI KRIZNO SKUPINO

V Domelu so ob pojavu epidemije takoj vzpostavili krizno skupino, ki dnevno usklajuje ukrepe za zaščito zaposlenih in zagotavljanje pogojev za nadaljevanje proizvodnje. Prepovedali so vsa nenujna službena potovanja, obiske in sestanke z zunanjimi partnerji v podjetju. Na vhodu v podjetje je obvezno razkuževanje rok, zaposlenim merijo temperaturo, ob enem jih ozaveščajo, da si morajo temperaturo meriti tudi sami. Voznikom so omogočili le zunanji dostop do skladišč, povečali so intenzivnost čiščenja in razkuževanja skupnih prostorov, zaradi pomanjkanja razkužila na trgu pa so v kemijskem

laboratoriju vzpostavili proces za izdelavo razkužila po lastni recepturi. V proizvodnji, kjer ni možno zagotoviti minimalne razdalje, je obvezna uporaba zaščitnih mask, ponekod so izdelali dodatne pregrade in delovna mesta razmaknili. "Z zaščitnimi maskami smo bili relativno dobro založeni, zato smo lahko tudi priskočili na pomoč zdravstvenima domovoma Škofja Loka in Tržič ter Občini Železniki. V proizvodnji smo začeli uporabljati pralne maske slovenske izdelave. Ker imamo na Kitajskem podjetje, smo zaščitne maske naročili direktno pri proizvajalcih in si tako zagotovili ustrezno količino, da smo lahko zaposlenim dali pet mask tudi za uporabo doma," je razložil predsednik uprave Domel Holdinga Matjaž Čemažar. Okoli 250 režijskim delavcem so organizirali delo od doma, starejšim od 55 let in rizičnim skupinam pa so svetovali, naj ostanejo doma in koristijo fond ur ali pa lanski dopust.

V Domelu so kljub negotovi situaciji vsem 106 sodelavcem s pogodbo za določen čas podaljšali zaposlitev za mesec dni. "Vladnega ukrepa čakanja na delo verjetno zaradi pogojev v drobnem tisku ne bomo mogli koristiti tudi v primeru še večjega upada naročil," je dejal Čemažar. Do konca marca so sicer poslovali skladno s poslovnim načrtom, za april pričakujejo dvajsetodstotni upad naročil, za maj še večji. "Po prvem valu krize, ki je povezana z upadom naročil in posledično prodaje, ki je direktno posledica ukrepov zaradi virusa, bo sledila druga faza, ki bo posledica manjšega povpraševanja na trgu. Od vladnih ukrepov je odvisno, kako se bo potrošnja vzpostavila nazaj in kako hitro se bo gospodarstvo okrepilo," je poudaril Čemažar.

DNEVNO PRILAGAJANJE RAZMERAM

Tudi v Alplesu se dnevno prilagajajo razmeram, ukrepe sprejemajo na podlagi priporočil Nacionalnega inštituta za javno zdravje in jih še dopolnjujejo. Po začetnih težavah s pridobitvijo zaščitnih sredstev in razkužil so vzpostavili razmere, ki zagotavljajo varne pogoje dela za zaposlene, je razložil direktor Alplesa Velko Gortnar. Ukinili so vse poslovne poti in sestanke s poslovnimi partnerji, notranje sestanke pa so omejili na najnujnejše. Del zaposlenih v pisarnah za zdaj dela od doma, drugi delajo v dveh izmenah, nekaj jih tudi koristi lanski dopust. "Za vsa delovna mesta v proizvodnji smo opravili oceno tveganja v zvezi s koronavirusom in pri nekaterih operacijah spremenili postopke dela tako, da se zaposlenim zagotovi minimalna razdalja dveh metrov. Preostali sprejeti zaščitni ukrepi so dodatno čiščenje kljuk, vrat, kopalniških armatur, zagotovitev razkužil, mask in rokavic iz lateksa, merjenje temperature zaposlenim ob prihodu na delo, predvsem pa redno umivanje rok in zagotavljanje varnostne razdalje dveh metrov med sodelavci," je pojasnil.

Ker so se maloprodajni saloni in trgovine s pohištvom sredi marca zaprli, bo obseg proizvodnje v aprilu manjši in bodo v Alplesu del zaposlenih poslali na začasno čakanje na delo.

Mizarstvo „Božo“

**POSREDNIŠTVO PRI PRODAJI
BARV ZA LES PROIZVAJALCA**

NUDIMO VAM:
**IMPREGNACIJE ZA LESENE KONSTRUKCIJE,
 UNIVERZALNE IN DEBELOSLOJNE LAZURE ZA LES,
 SUŠENJE LESA, IZDELAVO OPORNIH ROK ZA NADSTREŠKE,
 IZDELAVO OPAŽA, LADIJSKEGA PODA IN BRUN,
 IZDELAVO BALKONSKIH OGRAJ,
 KOLOBARJEV ZA OBLAGANJE STEN.**

POKLIČITE NA TEL. 041 697 465 IN SE PREPRIČAJTE

Božo Prezelj, s. p.
 Podporezen 6, 4228 Železniki
 info@mizarstvo-bozo.si, bozo.prezelj@siol.net
 04 519 90 90, 041 697 465

www.mizarstvo-bozo.si

V proizvodnji pa imajo inženiring posle, ki jih morajo do pogodbeno dogovorjenih rokov obvezno izdelati in odpremiti, je dodal Gortnar. Zaprt je tudi Alpsov maloprodajni salon v poslovni coni, kupcem pa nudijo svetovanje na daljavo.

ŠE VEDNO PRIDOBIVAJO KUPCE

Tudi v Niku so takoj opustili vse sestanke zunaj podjetja, v tovarno ne sprejemajo gostov, interne sestanke so zmanjšali na minimum, s kupci in dobavitelji pa komunicirajo po elektronskih medijih. "Za okoli 250 zaposlenih smo kupili tisoč kosov pralnih mask, avstrijski lastnik nam je na Kitajskem naročil še tisoč kosov medicinskih mask. V jedilnici smo umaknili polovico stolov in tako zagotovili primeren razmik med zaposlenimi tudi pri malici," je pojasnil direktor Rado Čulibrk. Proizvodnja je v Niku na začetku aprila še vedno potekala v treh izmenah, so pa zaradi upada naročil s 1. aprilom prve sodelavce poslali na čakanje od doma. "Pravilo je, da zaposleni, ki je poslan na čakanje od doma, najprej koristi svoje ure in lanski dopust," je razložil Čulibrk.

V Niku so se sicer odločili, da bodo delali, dokler bodo delali njihovi kupci. "Norost bi bila ustaviti proizvodnjo. Naši kupci bi poiskali nadomestne dobavitelje in po krizi bi jih le stežka dobili nazaj. S tem bi ogrozili obstoj podjetja Niko in seveda tudi delovna mesta v podjetju," je dejal Čulibrk, ki predvideva, da bodo zaradi epidemije naročila letos upadla za deset do dvajset odstotkov. "Največ, kar sem naredil za Niko v zadnjih 26 letih, je naša odlična tržna pozicija in velika razpršenost kupcev po celem svetu. Tudi sedaj v krizi še vedno pridobivamo nove kupce! Prve teste z našimi mehanizmi za regulatorje ta čas delajo novi potencialni kupci v Čilu, na Poljskem in v Romuniji. Od teh poslov pričakujem več kot milijon evrov letne realizacije. Že decembra 2018 sem v Moskvi podpisal dve dolgoročni pogodbi z novima večjima proizvajalcema regulatorjev za letne dobave več kot dva milijona evrov. Skratka: za nami je zelo dober prvi kvartal, sledil bo za 20–30 odstotkov šibkejši drugi kvartal, poletje, potem pa od 1. septembra dalje pričakujem spet dokaj normalno poslovanje," je poudaril.

Računalniška usposabljanja

Razvojna agencija Sora (RAS) v okviru projekta SPOT svetovanje Gorenjska vabi na usposabljanje Triki Worda in Excela ter uporaba interneta pri delu v skupini in urejanju dokumentov, ki je namenjeno potencialnim podjetnikom in podjetjem. Usposabljanje načrtujejo v ponedeljek, 11. maja, med 17.00 in 19.15 ter naslednja dva dneva: v torek od 17.00 do 20.00 in sredo od 17.00 do 19.15, v veliki sejni sobi Upravne enote Škofja Loka. Predavatelj bo dr. Luka Tomat. Obravnavali bodo trike za enostavno delo z dolgimi dokumenti, ki jih ponuja MS Word, spoznali funkcionalnosti MS Excela in prikazali, kako lahko internet pomaga pri delu v skupini in urejanju dokumentov. Usposabljanje je brezplačno. Število mest je omejeno. Obvezne so prijave, ki jih sprejemajo do 6. maja na telefonski številki 04 50 60 220 (Jana Šifrar) ali e-naslovu jana.sifrar@ra-sora.si. Na RAS sicer pozorno spremljajo razmere, povezane s koronavirusom, in bodo termin usposabljanja, če bo treba, spremenili ter o tem obvestili prijavitelje.

Presegamo pričakovano

V podjetju LOTRIČ Meroslovje smo v začetku meseca marca iz rok predsednika Republike Slovenije Boruta Pahorja ter ministra za gospodarski razvoj in tehnologijo Zdravka Počivalška prejeli Priznanje Republike Slovenije za poslovno odličnost, najvišje priznanje Republike Slovenije za dosežke na področju kakovosti. Francoski filozof Montaigne je zapisal: Noben veter ni ugoden ladji brez cilja. V podjetju LOTRIČ Meroslovje imamo jasno postavljen cilj – presegati pričakovano. Pri tem nam je v veliko pomoč model EFQM, s pomočjo katerega dosežemo odlične rezultate.

11 podjetij v 7 državah

Naše podjetje je od svojih začetkov pa do danes prešlo skozi številne spremembe. V začetnem obdobju sta naše delovanje določala predvsem dva tehnična ISO standarda. Manjkalo pa nam je vodilo

za tisto, kar je za vsakodnevno delo zelo pomembno. To smo ljudje in medsebojno zaupanje, ki ga zgradimo. Model EFQM, ki med drugim ustreza tudi manjšim, razvijajočim se podjetjem, je bil več kot dobra odločitev. Pomagal nam je na poti razvoja do mednarodno uveljavljene skupine LOTRIČ Metrology, ki danes združuje 11 podjetij v 7 državah. Poleg Slovenije hčerinska podjetja delujejo v Nemčiji, Avstriji, na Hrvaškem, v Bosni in Hercegovini, Srbiji in Makedoniji.

Model odličnosti EFQM

Model odličnosti EFQM pozna različne ravni odličnosti, po katerih se lahko organizacija dviga na področju odličnosti. Poleg priznanja Republike Slovenije za poslovno odličnost smo obenem prejeli certifikat Recognised for Excellence – R4E – prepoznani v odličnosti, ki je v Evropi dobro prepoznan. **V teh dneh je naše podjetje praznovalo 29 let obstoja in prepričani smo, da bomo začrtano pot uspešno nadaljevali tudi v prihodnje.**

Petje in igra, to imam rada

»Bo to opera ali bolj 'moj' stil glasbe, to se bo pokazalo v naslednjih letih. Izbrala bom tisto, kar mi bo najbolj napolnilo srce,« pravi mlada glasbenica Maja Triler iz Dolenje vasi, študentka koncertnega petja in glasbene pedagogike na Dunaju.

IGOR KAVČIČ

Po opernih pevcih Janezu Lotriču in Tonetu Habjanu na koncertne in operne odre stopa tretja generacija odličnih glasov iz Selške doline. Maja Triler, ki na Univerzi za glasbo in upodabljajoče umetnosti (Universität für Musik und darstellende Kunst) na Dunaju študira v četrtem letniku koncertnega petja s poudarkom na igri in v tretjem letniku pevske pedagogike z dodatnim poudarkom za poučevanje solopetja otrok in mladostnikov, po končanem študiju pušča vse možnosti odprte. »Zelo rada bi nastopala nekje, kjer se bom počutila, da ljudem

»Dunaj je zelo lepo mesto z veliko možnostmi – ni pa to moj dom.«

Maja Triler / Foto: Gorazd Kavčič

lahko nekaj dam.» Zaradi aktualnih razmer je trenutno v domači Dolenji vasi in tako kot njeni kolegi študira na daljavo.

▣ **Ste danes kaj vzdrževali pevsko kondicijo svojega glasu?** Seveda. Trening za telo, tehniko, duha ... vse to je glas.

▣ **Kako sicer preživljate čas v znamenju #ostanidoma?**

Imam veliko dela za študij, ki trenutno poteka kar po internetu, zato mi ni dolgčas. Poleg tega grem v naravo, slikam, berem, ustvarjam in veliko časa preživljam s svojo družino. Že kar nekaj let nisem preživela pomladi doma, zato mi je to, da sem zdaj z njimi, res lepo. Mi #ostajamodoma!

▣ **Zagotovo pa je zaradi razmer ob epidemiji študij koncertnega petja in pevske pedagogike na daljavo precej nenavadno početje. Kako ta poteka?**

Res je nenavadno, saj je polovica predmetov praktičnih, zdaj pa profesorji na vse mogoče načine poskušajo znanje prenesti po internetu – včasih uspe, včasih ne, seveda pa ni enako kot v živo. Dobimo veliko vsebin za branje, analiziranje, poteka pa tudi pouk za petje po Skypu in Whatsappu.

▣ **Preden ponovno prideva na Dunaj, se vrniva še nekoliko nazaj v vaša otroška leta. Vaša glasbena pot se nekako zdi skrbno načrtovana, pa vendar, če zdaj pogledate nazaj, bi lahko sploh bilo drugače – glasba je v vaši družini doma?**

Kdo ve, kako bi bilo, če se ne bi rodila v glasbeni družini. S tem mislim na družino, ki ima glasbo v svojem vsakdanu. Vedno mi je bilo lepo muzicirati z očetom Janezom, ki je tudi član Slovenskega okteta, z mlajšim bratom Janom, ki se zdaj posveča klavirju in kompoziciji, ter z mlajšo sestro Nino, ki je zdaj plesalka. Mami pa je bila vedno tista, ki nas je vozila v glasbene šole, kar je seveda nujno potrebno za napredek. Kdo ve, kako bi bilo, če se ne bi rodila v glasbeni družini. Mogoče bi bilo res vse drugače, ker sem skozi družino imela vedno možnost glasbo spoznati in videti kot nekaj lepega, v čemer lahko skupaj uživaš. Mogoče bi jo pa kljub temu našla? Ko sem bila še čisto majhna, sem sama veliko pela in uživala ob hoji okoli radia. Vse pesmice in pravljice sem znala na pamet, uprizarjala sem predstave in – ne boste verjeli – jezila svoje starše s svojimi idejami. Rada sem nastopala zase ali pa za druge. To je bilo vedno del mene. Je pa res, da zagotovo ne bi bilo enako. Moja družina me je v glasbi vedno podpirala – in ne samo, ko je bilo lepo, tudi takrat, ko je bilo težko.

▣ **Najprej vas je v glasbo zapeljala violina, učili ste se je na škofjeloški glasbeni šoli ...**

Mislim, da vsak človek v srcu ve, kaj je njegov instrument. Naj bo to zvok ali pa enostavno njegov videz. Nikoli nisem želela igrati nobenega drugega instrumenta. Ko sem prvič videla violino igrati v orkestru, sem staršema rekla, da želim igrati samo to in nič drugega. Že takrat sem intuitivno vedela, da je violina nekaj mojega. Violina je zame poleg petja še vedno najlepši instrument na svetu.

▣ **Kaj je bila točka, na kateri ste se odločili zamenjati instrument – violino za glas?**

Nisem zamenjala instrumenta. V bistvu sem vedno imela dva in še vedno je tako. Je pa res, da se na eni točki življenja moraš odločiti, kaj te bolj veseli. Ta točka se je zgodila, ko sem začela hkrati hoditi na Dramsko-gledališko gimnazijo in Konservatorij za glasbo in balet, smer petje. Tako sem lahko združila, kar sem imela najraje: glasbo in igralsvo, kar samo z violino v mojih predstavah o idealnem poklicu zame ne bi bilo mogoče.

► **Je bil to tudi vzrok, da vas je ob petju začela zanimati gledališka igra? Kot rečeno, ste na umetniški gimnaziji v Ljubljani izbrali smer dramsko-gledališka igra, hkrati pa hodili na ure solo petja?**

Gledališka igra me je zanimala, še preden sem začela hoditi v osnovno šolo. Vedno sem govorila, da bom postala igralka, ne pa pevka. Če ne bi pela, bi si želela študirati igralsvo. Ker sem istočasno obiskovala solopetje in opazila, da sem uspešna ter me veseli, sem izbrala to pot. Sicer imam v sebi še vedno gledališko žilico in režiram ter pišem besedila za vsak svoj koncert. Na študiju koncertnega petja pa sem kot dodatni poudarek izbrala igralsvo.

► **Dve leti ste obiskovali dve srednji šoli, poleg gimnazije še konservatorij ... Je bil to čas, ko ste se naučili neke vrste discipline in dela ter vztrajnosti, kar je za bodočega glasbenika, predvidevam, zelo pomembna in dobrodošla lastnost?**

Zagotovo sem se naučila discipline in dela. Ko sem prišla na Dunaj in sem imela le en študij, in ne dveh (tako kot v gimnaziji), sem se že v tretjem letu vpisala na dodatni študij, ker sem bila navajena delati in sem želela čas uporabiti koristno. Brez discipline, ki sem se je naučila v gimnazijskih letih, mi to zdaj ne bi uspelo.

► **Se spominjate dne, ko vam je uspelo narediti zahtevne več dni trajajoče sprejemne izpite na dunajski akademiji?**

Ja. Ko sem šla, si sploh nisem predstavljala, kaj to bo in tudi kako malo kandidatov na koncu sprejmejo. Dobro je, da tega nisem vedela, ker najbrž ne bi verjela, da lahko opravim avdicijo.

► **Ste se v petih letih že navadili Dunaja?**

Dunaja sem se res že navadila. Ker študiram dva študija, je urnik zelo pester in so moji dnevi tudi zelo raznoliki. Poznam veliko ljudi iz najrazličnejših

Pevka in pevec: Maja z očetom Janezom / Foto: Gorazd Kavčič

smeri. Na akademiji preživim skoraj cel dan. Ker študija ne potekata v istih stavbah, mi nekaj časa vzame tudi, da se iz ene akademije vozim na drugo. Najlepše mi je druženje s prijatelji. Dunaj je zelo lepo mesto z veliko možnostmi – ni pa to moj dom.

► **Eden vaših pomembnejših angažmajev je bil zagotovo, ko ste pred dvema letoma v Schlosstheatre Schönbrunn na Dunaju debitirali v operi W. A. Mozarta Cosi fan tutte v vlogi Despina in v operi W. A. Mozarta Čarobna piščal v vlogi Papagene ...**

Res sem uživala. Orkester, predstava, luči, kostumi, super sopevci. Bilo je čudovito.

► **Kaj sicer v karieri mladega glasbenika pomenijo tekmovanja ali pa da dobite priložnost v ansamblu glasbene predstave?**

Na tekmovanjih se naučiš veliko o sebi in o tem poklicu. Vse to so izzivi, ki so povezani s stresom in zaradi tega niso

peti vsak dan, pa naj bo tvoj glas dober ali ne in kljub razpoloženju in zdravju.

► **V Sloveniji pa ste ves čas tudi nastopali tako v gledaliških predstavah kot kasneje na samostojnih pevskih koncertih in v sodelovanju z očetom Janezom ter drugimi glasbeniki ... Kaj od tega vas ta trenutek najbolj pritegne?**

V resnici me trenutno najbolj pritegne, da bi lahko ustvarjala svojo glasbo na svoj način, ki je meni všeč.

► **Približujete se zaključku študija, kakšni so vaši načrti?**

Ja, to je pa dobro vprašanje. Puščam odprte vse možnosti in se pustim presestetiti v življenju. Zelo rada bi nastopala nekje, kjer se bom počutila, da ljudem lahko nekaj dam. Bo to opera ali bo bolj »moj« stil glasbe, pa se bo pokazalo v naslednjih letih. Izbrala bom tisto, kar mi bo najbolj napolnilo srce. Ker sem skozi svoj drugi študij pevske pedagogike odkrila tudi, da izredno rada poučujem petje, bom zraven zagotovo to

»Vse pesmice in pravljice sem znala na pamet, uprizarjala sem predstave in – ne boste verjeli – jezila svoje starše s svojimi idejami. Rada sem nastopala zase ali pa za druge.«

tako enostavni, kot se na prvi pogled zdi. Na tekmovanjih so priložnosti, da napreduješ, da vidiš, kje si v primerjavi z drugimi, pa tudi, da te kdo opazi. Priložnost za vlogo v ansamblu je nekaj, kar si želi vsak pevec, ker lahko na ta način združiš vse to, kar si vsa leta treniral in delal. Je čudovito, ampak zadaj se vedno skriva odgovornost, saj moraš

ljubezen do glasu in glasbe predajala naprej. Še posebej me trenutno zanima strokovno individualno poučevanje petja otrok in mladostnikov, za kar se tudi dodatno izobražujem. V Sloveniji tega še nimamo in izkušnje iz tujine so me navdušile s pozitivnim vplivom na otroke in na glas. Tako da, ja ... bom pela in zagotovo enkrat tudi poučevala.

Obstaja življenje pred Caminom in po njem

"Mogoče se tvoje življenje ne obrne tako očitno, a ga Camino vseeno tiho vodi," pravi Petra Nastran, ki je predlani preromala osemsto kilometrov do Santiaga.

ANA ŠUBIC

"Za pot Camino de Santiago oz. Jakobovo pot sem prvič slišala pred približno desetimi leti in vedela sem, da bo nekoč tudi zame napočil veliki dan," se spominja Petra Nastran z Rudna, ki jo sicer že dolgo bogati odkrivanje novih krajev in skritih koticov v Sloveniji in tudi izven njenih meja, kar opisuje tudi v prispevkih za spletna portala Ekodežela in Lupa. Čez dober teden bo minilo dve leti, kar se je odpravila na znamenito romarsko pot do Santiaga v Španiji, kar je bil njen največji dosedanji podvig. Do tja vodi več poti; Petra je prehodila najbolj priljubljeno, osemsto kilometrov dolgo pot, ki se začne v Franciji. Na cilju, kamor je prispela po 34 dneh, ni bila pretirano evforična, porajali so se ji celo občutki žalosti. A kot pravi, ji je Camino svoja sporočila začel predajati postopoma in še sedaj ob določenih dogodkih spoznava njihov pomen. Sčasoma je ugotovila, kaj ji je prinesla ta izkušnja, ki jo v zadnjih mesecih rada deli tudi z občinstvom na predavanjih. Najprej se je pred tremi leti odpravila na slovensko Jakobovo pot, po 150 kilometrov dolgi gorenjski veji od Ljubljane do Višarj. "To je bil povod za pravi, španski Camino čez eno leto."

▣ **Kako ste se pripravljali na pot do Santiaga? Menda so psihične priprave še celo pomembnejše kot fizične ...**

Posebni fizični priprav niso imela, saj redno hodim skozi celo leto in v tistem času sem bila v službi stalno na nogah. Na poti kondicijo nabiraš sproti – že po nekaj dneh je tvoje telo občutno bolj krepko, saj delaš okrog trideset kilometrov s precej težkim nahrbtnikom na ramah. Treba je začeti s krajšimi etapami, a to veš šele na cilju. Notranje pa verjetno priprava poteka vse od prve želje po tej poti. Po odločitvi zanjo proces steče, nato pa ji se prepustiš in pustiš presenetiti.

▣ **Kako je potekala vaša pot?**

Začetek francoske poti je pod Pireneji, v idiličnem mestu Saint Jean-Pied-de-Port, ki spominja na Škofjo Loko. In 23. aprila bo dve leti, kar sem se podala na pot. Prva romarka, ki sem jo spoznala, je bila Korejka Kim, s katero sva si v omenjenem

Petra Nastran v družbi Davida, ki že enajst let živi na poti.

Finisterra, rt na skrajnem severozahodu Španije, ki v prevodu pomeni "konec sveta".

mestu našli alberg – romarsko prenočišče, kupili palice in se prijavi v romarski pisarni. Tam vsakega romarja popišejo in mu izročijo potni list, s katerim ima pravico spati v albergih. "Obvezna" oprema vsakega romarskega nahrbtnika je tudi Jakobova školjka. Dnevno sem prehodila od deset do štirideset kilometrov, povprečno pa okrog 25. Nahrbtnik je bil skupaj s hrano in pijačo težek vsaj deset kilogramov.

▣ **Je napor premagovati take razdalje?**

Pot ni težka, etape so večinoma ravninske, je pa dolga. Na Caminu sem na eni od razglednic prebrala napis: "Nikoli si nisem mislila, da bom za svoje noge skrbela bolj kot za svoj obraz." Stopala so ena glavnih tem pogovora med romarji, saj ima vsak svojo izkušnjo z njimi. Žulji so mi bili prihranjeni, a neke po prvi tretjini poti se je oglasil moj levi nart. Soočanje s to bolečino je bila najtežja izkušnja na poti in "moj camino".

▣ **Ste hodili sami ali v družbi romarjev?**

Prve tri dni sem hodila s Korejko, Švedom in Američanom. Nato smo se razšli, a smo ostali v stikih na spletu, zadnji dan pa smo se po več kot mesecu ponovno srečali v Santiagu. Večinoma sem hodila sama, dneve začenjala s sončnim vzhodom, se ustavila v izbranem albergu, oprala obleke, pojedla in se podružila z drugimi. Na poti prevladujejo Španci, ogromno je Italijanov, Brazilcev, veliko je bilo Nemcev, Američanov, Avstralcev pa Korejcev, saj je prehoditi Camino zanje velika družbena čast. Srečala sem tudi kar nekaj Slovencev, med drugim tri iz Reteč. Leta 2018 je v Santiago po različnih poteh prispelo dobrih sedemsto Slovencev. Celotno francosko pot prehodi le nekaj odstotkov romarjev, čeprav je vseh romarjev ogromno, lani se jih je v Santiagu registriralo več kot 370 tisoč.

► **Pravijo, da pot ne sprejme vsakega ...**

Res je, veliko jih med potjo odneha. Camino ti prinese to, kar potrebuješ, in prej ne moreš ugotoviti, katero presenečenje ti pripravlja.

► **Kako je poskrbljeno za romarje?**

Že prvo prenočišče, Roncesvalles, me je zelo presenetilo, saj je bilo prenovljeno in prostorno, spala pa sem tudi v zelo skromnih alberghih, ki dajo romanju prvinski pridih starodavnih romanj, npr. v Samosu. V zadnjem času se je tu zelo razmahnil romarski turizem, ob poti je veliko barov, restavracij in trgovin s športno opremo. Za moj okus še preveč, saj se tako izgublja pristnost Camina. A domačini živijo s Caminom in za romarje ter ti dajejo občutek domačnosti.

► **Kateri del poti vam je bil najljubši?**

Na poti se nizajo vasi in mesta, ravnina, nekaj hribov, stalno pa veliko zgodovine in zgodb, ki jih pripoveduje vsak kamen pod romarjevimi nogami. Prvi dan smo iz Francije preko Pirenejev prispeli v Španijo in hodili po idilični Navarri, etnično Baskiji. Sledila je vinorodna La Rioja, nato pa Castilla y Leona, ki zajema najdaljši del poti, štiristo kilometrov. Tu je tudi največja ravnica na poti, 220 kilometrov dolga planota Meseta. Zame je bila prav ta daleč najljubši del poti, srce Camina – treba je doživeti to širno ravnino, neskončnost žitnih polj in razglede do obzorja. Burgos pa je največje mesto na poti. Njegova gotska katedrala Santa Maria je zagotovo objekt, ki me je na poti najbolj osupnil.

Po koliko dneh ste prispeli na cilj? Kakšni občutki so vas prevevali takrat?

Prehodila sem uradnih osemsto kilometrov in 26. maja 2018 po 34 dneh prispela na cilj. Občutki niso bili preveč evforični, saj sem v Santiago prišla močno šepajoča, poleg tega pa je bilo poti konec. Ob tem se nehote poraja tudi veliko žalosti. A utrip Santiaga je nepozaben – je zelo živahno mesto, polno romarjev, restavracij s tipično hrano, spominkov, zgodovine, nekaj je v njegovem zraku.

► **Nekateri romarji so ob koncu poti prerajeni. Pri vas, pravi, tega ni bilo. Kaj vam je torej prinesla ta izkušnja?**

Camino mi je svoja sporočila začel predajati postopoma; še po dveh letih se vedno znova vračam na pot in ob določenih dogodkih spoznavam njihov pomen. Zaradi Camina sem zgradila veliko novih prijateljstev, ta pa so vodila v spet nova znanstva, naključja in doživetja. Zdaj končno razumem besede romarjev, da obstaja življenje pred Caminom in po njem. Mogoče se tvoje življenje ne obrne tako očitno, a ga Camino vseeno tiho vodi. Najbolj pa izkušnje poti lahko preizkušaš doma. Tam se pokaže, kako si sporočila poti ponotranjil.

► **Omenili ste mi, da ste pojedli veliko zarečenega kruha. Kaj ste imeli v mislih?**

Spomnim se druženja z Nemko, s katero sva ob kozarcu sangrie modrovali, da si naziv romarji zaslužimo le tisti, ki po poti hodimo; tisti, ki pa se vozijo z avtobusi ali jim prtljago prevažajo taksiji, to niso. Sama sem po desetih dneh prvič začutila rahlo bolečino v levem nartu, a si nisem vzela počitka, zato je postajala vsak dan glasnejša. Jutro v galicijskem Palas del Rei si bom zapomnila, saj sem se postavila tja, kamor sem si prisegla, da se ne bom nikoli – na avtobusno postajo. Odpeljala sem se v trideset kilometrov oddaljeno Arzuo. Do Santiaga sta me ločila še dva dneva hoje in v tem času sem se prepričevala, da to, da sem sedla na avtobus, ne zmanjšuje pomena moje poti in da sem se s tem nekaj naučila. Vse to je bilo res, a prepričati se nisem uspela. Tako sem v Santiago

Večer pred albergom

Neskončna polja blizu Santa Dominga de la Calzada

prispela z mešanimi občutki. V meni ni bilo miru in naslednji dan sem se z dvema potrdiloma o prehojeni poti ponovno podala na avtobusno postajo. Zapeljala sem se nazaj do Palas del Rei in prehodila pot do Arzue. Tako sem izpolnila svoj cilj in šele drugi prihod v Santiago je bil tisti pravi. Ta izkušnja mi je dala zavedanje, da z lastnimi očmi ne moremo presojati poti drugih, saj ima vsak svoj namen, cilj in razloge za način romanja oz. življenja. Romanje je namreč samo preslikava našega življenja. Če znamo videti, lahko v vsakem prehojenem dnevu potegnemo vzporednice s svojo vsakdanjostjo. Vsak dogodek, srečanje, naključje se zgodijo z namenom in vse nas uči. Tako je pravi cilj Camina čisto vsak njegov korak.

► **Kaj bi svetovali tistim, ki jih mika ta romarska pot?**

Ko je čas za Camino, te ta pokliče in ne moreš drugače kot odzvati se. Veš, da je čas dozorel, da si obuješ čevlje, oprtaš nahrbtnik, vzameš v roke palico in narediš prvi korak. Zaupaš, da te bo pot varovala in ti dala vse, kar potrebuješ.

► **Imate namen prehoditi še kakšno romarsko pot?**

Strinjam se z reko "enkrat romar, za vedno romar". Že prej sem oboževala hojo, zdaj pa nanjo gledam še z drugimi očmi. Ko se vrneš s Camina, se pred tabo odpre morje poti, ki bi si jih želel prehoditi. Ob prvi priložnosti bom prehodila celotno slovensko Jakobovo pot od Obrežja do Trsta, v mislih pa imam tudi Via Celeste v Furlaniji.

Smučarska sezona je bila polna izzivov

Tekmovalci Smučarskega kluba Domel so posegali po najvišjih mestih. Vsi naši dečki in deklice so se uvrstili v reprezentančne selekcije.

METKA KREK, SMUČARSKI KLUB DOMEL

Sezona 2019/20 je za nami. Bila je polna izzivov od začetka do konca, a se je vseeno prehitro končala. V sezono smo vstopili s selekcijama dečkov in deklic ter cicibanov in cicibank. Tradicionalno je bil za večino težko pričakovani prvi stik s snegom v začetku novembra avstrijski Kaunertal. Sledilo mu je dolgo obdobje treningov po avstrijskih višjeležečih smučiščih in čakanje na ugodnejše snežne razmere bližje doma. Za vztrajnost in potrpljenje med dolgimi vožnjami v kombiju gre pohvaliti prav vse naše mlade tekmovalce, še posebej pa oba trenerja, Anžeta Žitnika in Andraža Blaznika. Tudi nadaljevanje zime je bilo precej zeleno, kar je od trenerjev zahtevalo veliko truda in usklajevanja pri iskanju ustreznih terenov za trening. Ob tem gre pohvaliti zgledno sodelovanje s trenerji iz okoliških klubov (Alpetour, Poljane in Medvode) za organizacije in izpeljave skupnih treningov. Veliko zahvalo za svojo vlogo v letošnji sezoni pa si zasluži tudi Smučišče Rudno, kjer je bilo izvedenih veliko kvalitetnih treningov.

Medtem ko so naši tekmovalci trenirali, pa tudi ostali člani nismo sedeli križem rok. Kljub slabim snežnim razmeram, ki so posebej prizadele delovanje v našem baznem smučišču Soriška planina, smo se angažirali, kjer se je le dalo. Na začetku zime smo tako organizirali vsakoletni smučarski sejem, ki vsako leto privabi lepo število ljudi. V klubu deluje tudi močna časomerilska ekipa, tako da smo priskočili na pomoč ostalim klubom pri organizaciji tekem. Začelo se je takoj po novem letu v Avstriji, nadaljevalo pa po bližnjih slovenskih smučiščih. Tik preden se je smučarska sezona nepričakovano ustavila zaradi virusne pandemije, nam je na Soriški planini uspelo izpeljati tudi vsakoletno FIS-tekmovalstvo – Memorial bratov Gartner, ki je privabil okoli sto tekmovalcev iz cele Evrope in tudi širše.

Ne smemo pa pozabiti tudi naših najmlajših članov alpske šole. Pod budnim očesom trenerjev Andraža Rakovca in Erika Lukančiča so nekateri še usvajali prve zavoje, drugi pa že pili tehniko za napad na količke na tekmovanjih za Pokal Ciciban. Žal ta ni dočakal velikega finala na Soriški planini. Zato obljublamo, da bomo storili vse, da se bo to zgodilo takoj, ko bo to mogoče, pa čeprav brez smuči in palic. Smučarji smo namreč vsestranski športniki, tako da smo prepričani, da bo tekma napeta tudi v kratkih hlačah in športnih copatih.

In ravno to je tisto, k čemur v klubu stremimo. Vzgoja mladih v smeri, da bo športna aktivnost pomemben del njihovih življenj. Vsaj tako pomemben kot xbox ali telefon. Zato naša

Tik preden se je smučarska sezona nepričakovano ustavila zaradi virusne pandemije, smo na Soriški planini izpeljali vsakoletno FIS-tekmovalstvo – Memorial bratov Gartner, ki je privabil okoli sto tekmovalcev iz cele Evrope in tudi širše.

Alpska šola

sezona ne traja le pozimi, ampak skozi vse leto. Vse selekcije, vključno z najmlajšimi, trenirajo praktično brez prekinitve. Spoznavajo vse vrste športnih aktivnosti, od osnovnih gimnastičnih in atletskih elementov pa do kolesarjenja in rolanja. Od iger z žogo do plezanja in plavanja. Ni naš namen, da vsi postanejo vrhunski smučarji, želimo pa si, da postanejo in ostanejo vsaj malo zaljubljeni v aktivni način življenja. Če torej poznate nadobudneža s preveč energije, mu le povejte za nas, pri nas bo spoznal še nekaj takih.

Trenutna situacija v svetu je taka, da so sami športni dosežki potisnjeni v drugi plan. A to ne pomeni, da naši tekmovalci letos niso posegali po najvišjih mestih. Naj zato samo napišemo, da so se vsi naši dečki in deklice uvrstili v reprezentančne selekcije, tudi cicibani pa so osvajali visoka mesta in medalje na regijskih in državnih tekmovanjih. O alpski šoli pa sploh ne bi izgubljali preveč besed, vsi otroci tam so pravi zmagovalci. Virusna pandemija, ki smo ji trenutno priča, je globoko zarezala v naš vsakdan. Prav tako pa bo pustila globoke posledice v našem športu, ki je že tako načet zaradi zelene zime. Že sedaj se zavedamo, da so pred nami izredno zahtevni časi, ki jih brez pomoči ne bomo zmogli. Globoko se moramo zahvaliti našemu generalnemu sponzorju, podjetju Domel Železniki, ki nas že od samih začetkov podpira in brez katerega ne bi mogli preživeti. Njihovo podporo in podporo lokalne skupnosti bomo v prihodnje še bolj potrebovali. Prepričani pa smo, da bomo skupaj zmogli in da bodo naši otroci še naprej lahko blesteli na belih strminah.

Uspešni na državnem prvenstvu z zračnim orožjem

Med člani s pištolo je zmagal Klemen Tomaševič iz Strelskega društva Lotrič Železniki.

V članski konkurenci s pištolo je državni prvak Klemen Tomaševič.

Drugo zlato medaljo je med mladinkami s pištolo osvojila Anja Prezelj.

BRANKO KOŠIR, STRELSKO DRUŠTVO LOTRIČ ŽELEZNIKI

Državno prvenstvo z zračnim orožjem je letos poteklo v organizaciji Občinske strelske zveze Ormož. Dvesto petdeset tekmovalcev, ki so izpolnili relativno visoke norme, se je borilo za naslove najboljšega v državi v streljanju z zračno puško in pištolo. Med člani s pištolo je zmagal naš strelca Klemen Tomaševič, ki je v razburljivem in napetem finalu (lahko si ga ogledate na Facebookovi strani društva) premagal vse najboljše iz svoje kategorije. Po petih turnirjih je Klemen najboljše uvrščen posameznik v državni ligi. V kategoriji članic z zračno pištolo je bila Romana Prelec dvanajsta, Vesna Markelj pa je bila med članicami z zračno puško uvrščena na 16. mesto. Drugo zlato medaljo je za naše društvo med mladinkami s pištolo osvojila Anja Prezelj, ki je že več let najboljša strelka s pištolo tako v mladinski kot članski kategoriji. Ekipno so mladinci z zračno pištolo v postavi Jaka Bernik, Matija Demšar in Rok Košir osvojili drugo mesto, med posamezniki pa je bil Jaka Bernik osmi. Med mladinkami z zračno puško je bila Naja Prezelj uvrščena na šesto mesto. SD Lotrič Železniki je bil z osvojenimi tremi medaljami četrto najuspešnejše društvo na letošnjem državnem prvenstvu. Pred nami je še državno prvenstvo za mlajše kategorije od mlajših dečkov/deklic do kadetinj in državno prvenstvo z MK-orožjem.

Pika na i pa bo finale državne lige, ki bo potekal po končani epidemiji v športni dvorani v Železnikih. Klemen Tomaševič bi lahko z dobrim nastopom na tem tekmovanju osvojil naslov pokalnega prvaka Slovenije, ekipi s pištolo pa se nasmilha drugo mesto. Tekmovanje bomo združili s svečano akademijo ob 70-letnici delovanja društva. Vabljeni vsi!

ES skupina
elektro
gorenjska

**Smo Skupina Elektro Gorenjska,
z elektriko povezujemo Gorenjsko.**

ES elektro gorenjska **ES** gorenjske elektrarne **ES** eš Vzdrževanje

www.elektro-gorenjska.si

Namesto na dirkah te dni kolesari doma

Aleš Pirih iz Dašnice je bil nad kolesarjenjem tako navdušen, da je očeta prepričal, da ga je vpisal v Kolesarki klub Kranj.

VILMA STANOVNIK

Prejšnji mesec se je za kolesarje začela nova tekmovalna sezona. Nanjo se je z vso vnemo pripravljala tudi dvajsetletni Aleš Pirih, eden mladih upov Kolesarskega kluba Kranj, ki je v lanski sezoni prestopil iz mladinske v kategorijo mlajših članov, letos pa je v svoji kategoriji tudi kandidat za slovensko reprezentanco.

"S kolesarstvom sem se začel bolj resno ukvarjati pri 14 letih, prej pa sem pozimi rad smučal in tudi tekmoval. Vse to je bila zgolj rekreacija. Že od malega sem rad sedel na kolo, s starejšo sestro Tajdo in tudi s starši pa smo večkrat šli na kolesarski izlet. V šestem in sedmem razredu sem začel kolesariti tudi sam in bilo mi je vedno bolj všeč. Nastopil sem tudi na domači dirki za zlato čipko. Takrat je potekala še na Soriško planino," se svojih kolesarskih začetkov spominja Aleš Pirih, ki je očeta kmalu začel prepričevati, da bi se vpisal v pravi kolesarski klub.

"Obljubil sem mu, da moja želja biti kolesar ni le muha enodnevnic in da si resnično želim, da bi začel resno trenirati. Tako sva šla v Kolesarski klub Kranj. Dobro se spomnim, da je bilo to 25. marca leta 2014. Moj prvi trener je bil Nace Korošec, ki je bil v klubu takrat trener dečkov. Zelo mi je bilo všeč tako na treningih kot takrat, ko smo šli na tekme. Dobil sem nove prijatelje, in čeprav na začetku ni bilo posebno velikih uspehov, sem vztrajal in počasi napredoval," pravi Aleš Pirih, ki pa je zelo uspešno začel lansko sezono. Postal je tudi državni prvak na zasledovalni vožnji na štiri tisoč metrov na velodromu v Češči vasi pri Novem mestu.

"Žal sem si konec aprila doma na treningu zlomil ključnico in tako sem moral počivati in izpustiti del sezone. Julija sem nato nastopil na domači dirki za zlato čipko in v Davči tudi zmagal. Zmage sem bil zelo vesel, saj je doma, pred domačimi navijači res lepo tekmovali in tudi zmagati. Pa čeprav je šlo zgolj za rekreativno dirko, je bila zmaga kar težka. Kasneje sem nastopil še na kranjski dirki, nato pa sem si zlomil še roko, tako da sem lani imel kar precej smole," pravi simpatični Aleš, za katerega poleg staršev doma navijajo še starejša sestra Tajda ter starejši brat Žiga in mlajši brat Ožbej.

"Brez podpore staršev in razumevanja za šport v družini gotovo ne bi šlo," je prepričan Aleš Pirih, ki si je po lanski smoli letos obetal dobro sezono, temu pa je podredil tudi vse drugo. "Lani sem zaključil gimnazijo v Škofji Loki, nato pa sem se odločil, da se bom v tej sezoni posvetil zgolj kolesarstvu, čeprav si želim čez leta postati fizioterapevt. Že na začetku novembra smo začeli treninge, ki so bili razgibani, saj smo vmes tudi veliko hodili v hribe, trenirali smo z gorskimi kolesi in podobno. Nato smo bili tudi na pripravah ob morju, precej možnosti pa je bilo trenirati tudi doma, saj je bila zima res topla. Skupaj s sotekmovalci smo se dobivali in trenirali vse do prvih tekem, ki so se začele na začetku marca. Najprej smo dirkali na državnem prvenstvu na velodromu, kjer sem bil na kriteriju četrti, discipline na štiri tisoč metrov pa letos ni bilo.

Aleš Pirih se je lani veselil zmage na domači dirki za zlato čipko.

Sledila je dirka v Umagu, ki je bila zelo množična in zato tudi nepredvidljiva. Po trku s kolesarjem, ki je pred menoj padel, sem čakal na rezervno kolo in priložnosti za dober rezultat nato ni bilo več. Sledila je dirka Trofeja Poreča, kjer mi je šlo že bolje, a ob koncu dirke nisem imel dobre pozicije in sem jo končal okoli štiridesetega mesta, s čimer sem bil vseeno že bolj zadovoljen. Čez nekaj dni smo šli z ekipo na dirko Istrska pomlad, ki pa se je končala, še preden se je začela. Prišli smo namreč v Poreč, se nastanili, po eni uri pa so nam povedali, da je zaradi koronavirusa dirka odpovedana, in odpeljali smo se nazaj domov. Od takrat so dirke ena za drugo odpadale. Odpovedana je tudi dirka Po Sloveniji in za zdaj še ne vemo, kako bo naprej, saj je Mednarodna kolesarska zveza odpovedala vse dirke do 1. junija. Upam, da bomo tekmovali julija vsaj na domači dirki v Kranju, možno pa je, da se bo sezona nato zavlekla pozno v jesen. O vsem tem lahko le ugibam," pravi Aleš Pirih, ki trenutno trenira zgolj doma.

"Po občini se vozim z električnim kolesom, doma pa treniram na tako imenovanem zwiftu oziroma trenažerju," še dodaja Pirih, ki mu bo za vedno ostala v lepem spominu tudi preizkušnja, ko sta se s kolesi z mamo leta 2017 odpravila k prijateljem na Nizozemsko in srečno prišla na cilj.

"Želel sem si na Nizozemsko, mami pa je rekla, da ne smem sam na tako dolgo pot. Malce je morala trenirati, nato pa sva šla skupaj. Čez dan sva naredila okoli sto kilometrov in za oba je bila ta pot prav posebno doživetje," tudi pravi Pirih, ki si posebnih ciljev za kolesarsko kariero ni zadal.

"Najprej se bo treba med najboljše uvrščati na domačih dirkah, nato bom imel pred seboj nove izzive," dodaja, saj se zaveda, da je konkurenca velika že doma, kaj šele na mednarodnih preizkušnjah.

Javni zavod Ratitovec v času koronavirusa

Zaradi preprečevanja širjenja okužb so ta čas zaprti tudi objekti v našem upravljanju.

JAVNI ZAVOD RATITOVEC

Tako kot povsod smo tudi v Javnem zavodu Ratitovec morali zaradi varnosti in preprečevanja širjenja okužb s covid-19 zapreti vse svoje objekte. Tako smo zaprli športno dvorano, plavalni bazen, savne, športno in otroško igrišče, muzej, TIC in oba bifeja. Zaprto bo toliko časa, kolikor bodo veljali ti ukrepi na državni ravni oz. dokler vlada ne bo dala dovoljenja za odprtje.

Pred samim zaprtjem vseh objektov smo po daljši prenovi le odprli savne. Kot smo vam že povedali, smo v povečanem delu uredili tri savne: finsko, infrardečo in bio savno. Pripravili smo tudi prostor za počitek z ogrevanimi klopami in lesenimi ležalniki. Za osvežitev je na voljo čaj in voda z okusi. Ko se situacija umiri in bomo lahko odprli tako plavalni bazen kot savne, vas vabimo, da nas ponovno obiščete.

V letošnjem letu smo skupaj z društvom Rov iz Železnikov stopili skupaj pri organizaciji koncertov pod skupnim naslovom Vidra ni riba. Drajnarjuva vampa sta se v bifeju na bazenu predstavila 25.

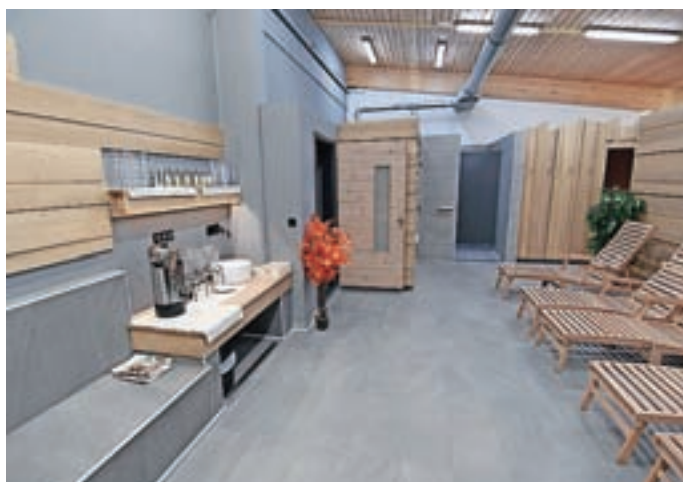
Vabljeni na našo prenovljeno spletno stran.

januarja, drugi koncert tria Pantafoons pa bi moral biti 21. marca, a je bil zaradi zaprtja in prepovedi vsakršnega druženja odpovedan oz. je prestavljen na kasnejši čas. Enako velja za koncert 3=pjančkov, ki je bil predviden 11. aprila. Koncerte bomo nadaljevali po umiritvi situacije, upajmo, da bomo koncert Sare Renar 16. maja že normalno izpeljali in vas že sedaj vabimo k spremljanju naših objav, da ne boste česa zamudili.

Že kar nekaj časa smo pripravljali tudi novo oziroma prenovljeno spletno stran, ki je pred kratkim zagledala luč sveta. Tako vas bomo z

vsemi informacijami v zvezi z odprtjem naših objektov, ponudbo in dogodki, ki jih pripravljamo za vas, odslej seznanjali na naši novi spletni strani. Obiščite nas virtualno, ko bo čas in odprto, pa pridite ponovno k nam v

naše lokale na druženje in klepet, na ogled muzejskih zbirk, po spominke, na športno druženje v dvorano in bazen ter seveda na prijetno sproščanje v savne. Do takrat pa ostanite zdravi in naj vam čas hitro mine.

Ob prenovljenih savnah je tudi prostor za počitek.

Oh, kitara, kdo te mara!?

V začetku marca je v galeriji muzeja v Železnikih potekal prav poseben glasbeni dogodek z naslovom Oh, kitara, kdo te mara!?

JANEZ GOLOB

V glavni vlogi je nastopila klasična kitara, to izjemno priljubljeno in vseprisotno glasbilo, ki je še do nedavnega veljalo za ljudski instrument, v današnjem času pa pridobiva vse več prostora tudi v koncertnih dvoranhah po svetu.

S skladbami za kitaro so nastopili učenci Glasbene šole Škofja Loka, od katerih kar osem učencev prihaja iz Selške doline in se igranja na kitaro učijo na dislociranem oddelku v Železnikih. Individualne ure izbranega inštrumenta, skupinski pouk nauka o glasbi in vaje ob spremljavi klavirja (korepeticije) potekajo v popoldanskem času v prostorih Osnovne šole Železniki, kjer so pogoji za glasbeno ustvarjanje dobri in primerni, saj je po koncu dopoldanskega pouka tam mirno in tiho. Takrat smo na šoli navadno le glasbeniki in čistilke, ki razumejo naše potrebe in svoje še kako pomembno delo vselej opravijo brez nepotrebnega hrupa. Morda med delom skozi vrata učilnic kdaj pa kdaj celo prisluhnejo naši glasbi? Učenci na pouk kitare in drugih inštrumentov prihajajo dva-

Vabljeni k vpisu v Glasbeno šolo Škofja Loka. Več informacij o programih in sprejemnih preizkusih najdete na spletni strani www.gsskofjaloka.si.

Janez Golob sedmo leto poučuje kitaro v Železnikih. Študij kitare je z odliko končal na Akademiji za glasbo v Ljubljani pri prof. Tomažu Rajteriču, poleg tega pa se je na mojstrskih tečajih izpopolnjeval pri kitaristih in pedagogih svetovnega slovesa. V zadnjem času se intenzivno posveča pedagoškemu delu, občasno pa s kitaro nastopa ob različnih priložnostih kot solist, komorni in spremljevalni glasbenik.

Iza Lenc, učenka Glasbene šole Škofja Loka, oddelek Železniki

krat tedensko, moj cilj in želja kot pedagoga pa je, da učenci odkrijejo bogastvo in moč, ki ju glasba ima, če se vanjo poglobimo in potopimo. Želim jih usposobiti, da se bodo z glasbo in kitaro znali izraziti, da bodo krepili ustvarjalnost in da bo ostala njihova spremljevalka v življenju.

Poleg individualnih ur z učitelji inštrumentov naši učenci obiskujejo tudi skupinski pouk predmeta nauk o glasbi, kjer se urijo v branju in zapisovanju glasbe, vadijo petje ob spremljavi in skupaj širijo svoja glasbena obzorja. Na oddelku imajo učenci poleg kitare pri izbiri inštrumenta na voljo tudi klavir, flavto, nizka trobila, klarinet in saksofon. Učenci vseh inštrumentov razen kitare in klavirja v sklopu naše šole svoje skladbe vadijo tudi ob spremljavi klavirja, na klavir in kitaro pa lahko sami igramo akorde (oziroma več tonov hkrati), zato spremljave ne potrebujemo. Za učence vseh glasbil, ki sicer nastopajo tudi na drugih koncertih in nastopih na naši šoli in zunaj nje, večkrat letno pripravimo tudi javne oddelčne nastope, na katerih se skupaj predstavijo svojim staršem in drugim obiskovalcem, v sklopu oddelka pa v prostorih Športne dvorane Železniki poteka tudi pouk plesne pripravnice in baleta.

Na nastopu v Galeriji so se predstavili tudi učenci drugih učiteljev kitare, ki poučujejo na naši glasbeni šoli: učitelja Luka Vehar in Denis Kokalj poučujeta kitaro na matični šoli v Škofji Loki, Lenart Rupar pa na dislociranih oddelkih v Gorenji vasi in Žireh. Plod dobrih odnosov in konstruktivnega sodelovanja med nami je kar nekaj dogodkov, ki jih pripravljamo in organiziramo s skupnimi močmi. Že tradicionalno učitelji kitare vsako leto z nastopi učencev gostujemo na vseh lokacijah, tudi v Železnikih, kjer je bil tak nastop do sedaj vedno v predavalnici na osnovni šoli. Letos smo za sodelovanje prosili muzej, ki se je z veseljem odzval, in lahko rečem, da je prostor galerije kot ustvarjen za kitaro – akustična kitara v njem zveni izvrstno, poleg tega pa je bil prostor okrašen z jubilejnimi fotografijami Aleksandra Čufarja, ki so dodale še piko na i prijetnemu ambientu. Učenci so poslušalcem z igranjem pričarali lep večer in upam, da kitaristi galerijo kmalu spet poživimo, če ne prej, pa prihodnje leto ob podobni priložnosti.

Zimovanje in gregorjevo

Taborniki smo se med zimskimi počitnicami odpravili na zimovanje, na predvečer gregorjevega pa smo sodelovali pri prireditvi Luč v vodo.

Z letošnjega zimovanja, tokratna tema je bila planinstvo.

LAURA RANT, FOTO: LUKA KAVČIČ

Med letošnjimi zimskimi počitnicami smo se taborniki Rodu zelene sreče (RZS) odpravili po sledi za markacijami, ki so nas popeljale do Koroške Bele pri Jesenicah. No, peljal nas je vlak, markacije pa so bile naše vodilo zimovanja, saj je bila tokratna tema "planinstvo". Na poti do cilja so nas čakale različne naloge: odpravili smo se na lov za Bedancem, postali smo gorski zdravniki in obnovili svoje znanje prve pomoči ter tekmovali v strateškem načrtovanju. Vse to je spremljalo (pre)čudovito vreme za februar. Obiskala nas je tudi Gorska reševalna služba Jesenice, ki nam je na

zelo zanimiv način predstavila svoje delo. Ogledali smo si njihovo opremo, preizkusili nosila za ponesrečence ter se celo spustili po jeklenici. Nismo tudi pozabili na omembo varnega gibanja v gorah. Pred odhodom domov smo se zapeljali tudi do Mojstrane in si ogledali interaktivni planinski muzej. Vsak se je domov vrnil tudi s spominskim magnetom.

Po napornem dnevu pa je sledila tudi sprostitvev – v udobju spalnih vreč in "armafleksov" smo si ogledali črno-belega Kekca. Zadnji večer pa smo ob ognjišču slovesno podelili nove taborniške rutke. Seveda nismo pozabili niti na naša mlada srca, saj je bilo ravno v času zimovanja valentinovo. Kaj smo še počeli? To pa vprašajte najbližjega tabornika ali skočite na spletno stran rzs.taborniki.si in si oglejte več slik.

Na predvečer slovenskega praznika ljubezni – gregorjevega – pa smo taborniki sodelovali na obeh bregovih reke. Tisti, malo mlajši, so se že nekaj dni prej v okviru delavnic Mladinskega centra Železniki udeležili delavnice izdelovanja gregorčkov, ki so jih nato spustili po Sori. Malo starejše pa ste lahko videli na drugem bregu pri kurjenju kresa. Navada je namreč, da se spuščeni gregorčki pri zapornici poberejo iz vode in zakurijo na ognju, za katerega smo letos varno poskrbeli taborniki RZS.

Z delavnice izdelovanja gregorčkov

Pouk inštrumentov po videokonferencah

ANA ŠUBIC

Zaradi koronavirusa je od sredine marca zaprta tudi Glasbena šola Škofja Loka. Pouk v skladu z možnostmi poteka na daljavo oz. ga učitelji izvajajo od doma. "Tako po zaprtju šol smo prešli na pouk na daljavo, vmes nismo zamudili niti enega dneva, kar se mi zdi zelo pomembno, saj učenci niso izgubili ritma dela," je poudaril pomočnik ravnatelja Luka Železnik. Individualni pouk inštrumentov poteka po videokonferencah, kar ima zvočne omejitve, saj kakovost zvoka ni enaka, a so po besedah Železnika veseli, da lahko pouk izvajajo vsaj v takšni obliki. Dodal je, da so učenci in starši zelo konstruktivno pristopili k takšnemu načinu pouka in se potrudili, da so zagotovili opremo, potrebno za njegovo izvedbo. Skupinski pouk je nekoliko okrnjen. Gre za nauk o glasbi in balet, ki temeljita na posnetkih, navodilih in komentarjih profesorjev.

Pustovali s Piko

ANA ŠUBIC

Kulturni dom v Železnikih so tudi na letošnji pustni torek preplavile maškare. Občina in mladinski center sta kot običajno pripravila pustno rajanje, ki je privabilo od 150 do 200 obiskovalcev, prevladovala so družine. Zabavali so jih Pika Nogavička, škrat Zmešnjavček in domače mažoretke. Navzoče so pogostili s krofi in sokom. Organizatorji so bili s prireditvijo zelo zadovoljni, pri njeni izvedbi pa so poleg animatorjev mladinskega centra pomagali tudi učenci, ki so vključeni v program Mepi. Pustovanja so sicer potekala tudi v nekaterih okoliških krajih.

Koronavirus skozi oči učencev

OBČUTKI O TRENUTNEM VIRUSU

Glede trenutnega stanja se mi dozdeva, da se ljudje po eni strani ne ozirajo na dogajanje in se še vedno ne držijo trenutnih navodil higijene. Po drugi strani pa se mi zdi, da nekateri ljudje pretiravajo. Skrbi me, da bi se pri nas zgodilo enako kot v Italiji, kjer so zasedene bolnišnice in ker tam umira toliko ljudi, da so krste morali nesti v cerkve namesto mrtvašnice. Najbolj pa me skrbi, da bi zboleli moji stari starši. Notranji glas mi pravi, da moram biti več zunaj, v naravi, saj tudi tako krepim imunski sistem. A sem človek, ki v večini stvari vidi pozitivne posledice. Pri tem virusu smo se z mojo družino še bolj zblížali in imam malo več prostega časa zase in za pisanje spisov o CoV-2.

Kljub temu ni vse rožnato, saj že teden dni nisem videl prijateljev in ker me ves čas skrbi za stare starše. Zato v tem trenutku največ časa posvečam druženju z družino in šoli.

Matjaž Lotrič, 7. c OŠ Železniki

KAKO HITRO SE LAHKO VSE SPREMENI!

Kar nenavadno je sedaj, ko smo ostali doma in delamo na daljavo. Komaj sem dojel, kako hitro se lahko vse spremeni. Ko je bil virus še na Kitajskem, se je to zdelo tako daleč in nepomembno. Ko se je pojavil v Italiji, pa je bilo to kar naenkrat tako blizu nas in je bilo samo vprašanje časa, kdaj se bo razširil tudi v Slovenijo. V šoli smo se hecali, da se bodo mogoče še šole zaprle. Nismo se zavedali, da se bo to tudi zelo hitro res zgodilo in da se bo javno življenje povsem ustavilo. Kot bi gledal kakšen znanstvenofantastični film.

Precej nenavadno je sedaj, ko delamo na daljavo. Zdi se mi, da je bolj naporno in zakomplicirano, saj je veliko klikanja, gesel, povezav ... Delo za šolo mi vzame precej časa, čeprav imam občutek, da v šoli v krajšem času naredimo več.

Dobra stran vsega skupaj je, da živim na kmetiji, saj tako nimam občutka, da sem zaprt v hišo, saj se lahko prosto gibam naokoli. Doma stalno spremljamo dogajanje in me kar malo skrbi, kaj bo, če kdo zboli tudi pri naši hiši, še posebej zato, ker pri nas živita tudi stara mama in stari oče, ki naj bi bila še posebej v nevarnosti.

Kot pravijo, nobena stvar ni tako slaba, da ne bi bila za nekaj dobra. V družini se še več družimo. Ni mi treba tako zgodaj spati in delo si lahko sam razporedim.

Mislím, da lahko vsak posameznik sam največ prispeva k temu, da se bo širitev virusa ustavila. Doma si res zelo pogosto umivamo roke (še posebej zato, ker nas mami stalno na to opozarja), brišemo kljuge in zračimo prostore. S sošolci se ne družimo, ampak to v Davči res ni problem, ker živimo zelo narazen.

Verjetno je največ, kar lahko naredim, to, da ostanem doma in pridno opravljam šolske obveznosti ter koga opomnim, če opazim, da se ne drži pravil higijene.

Upam, da bo ta čas hitro minil in se spet vrnemo v šolske klopi. **Jan Peternelj, 7. c OŠ Železniki**

UČIMO SE DRUGAČNEGA NAČINA ŽIVLJENJA

Kakor strela z jasnega se je v moje življenje prikradel izbruh virusa korone. Po družbenih omrežjih sem prebiral novice o tej bolezni že lansko leto. Kar se je dogajalo daleč stran od nas, na Kitajskem, je bila le še ena novica izmed mnogih.

Okužba se je vse bolj približevala našim krajem in najprej zajela sosednje države.

Moj strah se je počasi stopnjeval in vzdušje pri nas je postajalo vse bolj napeto. Okužba se je širila in vlada je sklenila, da se zaprejo vse javne ustanove. Bil sem navdušen in se razveselil počitnic, ko bomo lahko doma dolgo spali. A ugotovil sem, da vse ni tako lahko, kot se zdi. Učitelji nam pošiljajo vsak dan nove snovi, naloge, ki jih je treba rešiti in usvojiti. Skrbi me, da učenje od doma ni tako uspešno kot v šoli, kjer učitelj snov razloži in predstavi. Če bo odsotnost od rednega pouka krajša, bomo tudi učenci manj prikrajšani za pridobljeno znanje.

Vsak dan spremljam novice, kako se spreminja stanje v Sloveniji. Omejili so nam gibanje, zaprli trgovine, ustavili javni promet. Zmanjšali so nam svobodo. Vsi nas pozivajo, naj ostanemo doma. Počutim se, kot bi bila vojna. Sovražnik je neviden, zahrbtn in nevaren. Z upoštevanjem ukrepov skušam premagati širjenje okužbe. Bojim se, ker ne vem, koliko časa bo trajala ta vojna in kdo bo zmagovalec. Žal resnično življenje ni tako kot v računalniških igricah. Tukaj, če izgubiš, je igre resnično konec.

Pogrešam sošolce in učitelje, pogrešam osebni stik. Ker pa je v vsaki stvari tudi nekaj dobrega, skušam ostati pozitiven. Sodobna tehnologija nas je povezala – rešila, da ohranjamo stike s šolo in sošolci. Naučila nas je drugačnega načina življenja. Če smo še pred meseci poslušali, kako škodljiva je uporaba vseh teh naprav, pa se danes vprašam: Je temu res tako? **Jakob Lotrič Rihtaršič, 7. b OŠ Železniki**

Pouk poteka na daljavo

ANA ŠUBIC

Zaradi epidemije koronavirusa so šole in vrtci že mesec dni zaprti. Tudi na Osnovni šoli Železniki so 16. marca začeli izvajati pouk na daljavo. "Prve dni smo imeli nekaj težav s povezovanjem do ponudnikov storitev, kar je razumljivo, saj še nikoli doslej niso imeli opravka s tako velikim številom sočasnih uporabnikov. Strežniki, na katerih smo vzpostavili spletne učilnice, so bili preobremenjeni, zato je bil dostop do teh storitev občasno oviran ali počasen," je pojasnil ravnatelj Franc Rant ter dodal, da je bil sicer odziv učencev in staršev na nov način pouka presenetljivo dober. Pri posameznih učencih so zaznali različne, večinoma objektivne težave z dostopom do interneta. Šola je 13 družinam posodila šolske prenosnike, tri pa je podaril Rotary club Škofja Loka. "Izkazalo se je, da so bile dosedanje investicije v računalniško znanje in opremo nujne in koristne," je dodal ravnatelj. Kot pravi, so trenutne okoliščine res neprijetne, a so hkrati tudi priložnost, da se vsi iz njih naučijo kaj novega, da bodo po preteku teh tednov še boljši in močnejši.

GG naročnine

E-POŠTA: narocnine@g-glas.si, TELEFON: 04 201 42 41

www.gorenjskiglas.si

OPB Sorica ima talent

Tudi v letošnjem šolskem letu smo na Podružnični šoli Sorica priredili tekmovanje OPB ima talent.

DARJA ŠTIBELJ

Zaradi lanske zanimive izkušnje smo tako nadaljevali z drugo sezono. Tekmovanje smo imeli zadnja dva tedna v januarju in prva dva v februarju ob torkih in četrkih v času podaljšane bivanja. Z vodenjem talentov sta se letos uspešno spopadla Martin in Žan. Velikokrat sta nas s svojimi pogruntavščinami nasmejala do solz. Na tekmovanju so sodelovali prvošolca Jerca in Nejc, drugošolci Manca, Matevž in Patrik, tretješolke Kristina, Loti in Taira, četrtošolci Cene, Katarina in Mark ter petošolka Lara. Učenci so na tekmovanju spet pokazali in dokazali, da v sebi skrivajo mnogo talentov. Do finala so s

Učenci podaljšane bivanja na Podružnični šoli Sorica

je pripadla dvema dvojicama, in sicer Lari in Tairi, ki sta s svojim petjem in igranjem na kitaro očarali druge nastopajoče, ter Cenetu in Marku, ki sta nas začarala s Cenetovo priredbo Metallice. Tekmovalci in voditelja so prejeli priznanje OPB Sorica. Vsi pa so bili deležni še posebnih nagrad, in sicer je Gregor Habjan iz Javnega zavoda Ratitovec vsem tekmovalcem podaril vstopnice za bazen, podjetje Domel odsevnike, svinčnike, lučke in samolepilne listke, Cirila Šmid pa medenjake. Za prvi dve mesti pa je nagrade prispeval Tine Jensterle iz Gostilne Macesen. Vsem sponzorjem se za darovane nagrade iskreno zahvaljujem, saj so jih bili učenci res zelo veseli. Otroci so spet pokazali, da v sebi skrivajo mnoge darove. Verjamem, da jih bodo še naprej s pridom uporabljali. In mislim, da jim tretja sezona OPB ima talent s takimi darovi ne uide.

Ubrana pevca Mark Ulbl in Cene Markelj

Kitaro in petje obvladata Lara Drol in Taira Drol.

svojimi pevsкими, plesnimi in inštrumentanimi darovi prišle Katarina, Kristina in Loti, ki so s svojim petjem in plesom zasedle drugo mesto. Zmaga pa

Mamicam čestitamo!

Rodile so: **Slavica Trdina Rihtaršič** iz Železnikov Lučko, **Erika Zupanc** iz Železnikov Jaka, **Tinka Prezelj** iz Železnikov Frana, **Saša Dolenc** iz Železnikov Luka, **Natalija Rupar** iz Dražgoš Marka, **Katja Jelenc** iz Podlonka Nino, **Nataša Čemažar** iz Davče Gašperja, **Anja Jeraša** z Rudna Lovra, **Klara Zupanc** iz Davče Emo, **Barbara Primožič** iz Davče Matevža, **Helena Omrzu** iz Spodnje Sorice Anjo in **Irena Tomič** iz Železnikov Andreja.

Podatke smo s privoljenjem staršev zbrali na podlagi vlog za dodelitev prispevka ob rojstvu otroka. Seznam vseh novorojencev je tako lahko še daljši, čestitke in dobre želje pa izrekamo tudi mamicam, katerih imena tu niso zapisana.

Martina Logar, svetovalka za družbene dejavnosti, Občina Železniki

Rešimo knjige krute usode!

Zapis iz dnevnika šolske knjižničarke

KATARINA PRIMOŽIČ

Precej pogumen naslov, kajne?! Besede v njem niso moj izum. To pobudo je napisala šestošolka Nastja, članica bralnega krožka. Bilo je decembra 2019. S člani krožka smo pripravljali šolski knjižni sejem. Obiskovalcem smo ponudili okoli dvesto odpisanih knjig. "Pa saj to so same dobre knjige," so ugotavljali, ko sem jim jih predstavljala. Nemogoče se jim je zdelo, da bi, vsaj nekatere med njimi, odpisali. Kar malo zgroženo so zrlji vame. Pogovor o odpisovanju knjig je bil poln vprašanj. Navsezadnje so razumeli, zakaj pride tudi do tega.

Na policah vseh knjižnic knjige krožijo. Iz knjigarne pripotujejo do knjižnice, kjer knjižničarka pohiti, da je vsaka novost hitro dosegljiva bralcem. Začnejo se knjižne selitve – od bralke do bralca, za kratek čas na police v knjižnico in spet v novo torbo ... Tako živijo knjige v knjižnicah, dokler ...

... dokler nekoč nove, pogosto izposojane, priljubljene knjige ne postanejo zastarele, sive, spregledane in pozabljene. Zgodi se, da si jih nihče več ne izposodi, pa če jih knjižničarka še sto let piše na priporočilne sezname za bralno značko! Zgodi se, da jih več let nihče ne vzame s police. Razen knjižničarke, ki jih hrani v lepem spominu ali pa je prepričana, da so to knjige, ki bi jih morali prebrati vsi šolarji, in dela reklamo zanje na tisoč

in en način! A če ne gre, ne gre. Včasih knjige obtiči.

"Ja, seveda, v knjižnici mora biti prostor za nove knjige. Škoda bi bilo, če k nam ne bi mogli naseliti Duhaselca, Artemisa, Rante, Harryja Potterja, knjig iz zbirke Ognjeno pleme ... Šolska knjižnica potrebuje novosti!" smo bili enotni. Sklenili pa smo, da odpisanih knjig nikakor ne bomo dali za star papir. Pred knjižnim sejmom smo z njih odpihnili prah. Člani krožka so se potrudili, da je bil dogodek dobro pripravljen. Po šoli so obesili plakate, sestavili so novico in jo prebrali na šolskem radiu. Okrasili so stojnico s knjigami itd. Sejem smo slovesno odprli v dneh pred novoletnimi prazniki.

Člani krožka so vsak odmor dežurali in skrbno odključali vsako oddano knjigo. Dogajanje okrog stojnice je bilo živahno. Obiskovalci so preudarno izbirali. Največ je bilo učencev razredne stopnje, oglasili pa so se tudi večji in veliki, tudi odrasli. Knjige smo v dveh dneh "razprodali". Rešili so jih več kot 150! Čestitam organizatorjem pa bralkam in bralcem. Z akcijo ste počastili knjige in branje.

MESEC KNJIGE, APRIL 2020

April častimo kot mesec knjige. Od 2. do 21. in 23. aprila se zvrstijo trije pomembni dnevi. Prvi je mednarodni dan otroških knjig, sledi dan slovenske knjige, za konec pa še svetovni dan knjige.

Drugega aprila mlade bralce po svetu na-

Pisatelj in prevajalec Boštjan Gorenc - Pižama je lani v naši čipkarski šoli poskusil tudi klekljati.

govori tudi poslanica. Letošnjo je napisal pisatelj Peter Svetina. Lakota po besedah je njen naslov. Z 2. aprilom se vsako leto končuje tudi sezona "branja za značko". Vsako leto učencem, ki uspešno zaključijo ta projekt, v šoli pripravimo slovesnost: ogled predstave ali obisk ustvarjalca. Kaj pa letos? Za učence razredne stopnje smo načrtovali obisk gledališča FRU-FRU in ogled lutkovne predstave O belem mucku, ki je bil čisto črn. Igralci so jo posneli in zdaj si lahko gledališče pripravimo kar doma: z gledalci na kavču v zatemnjenem prostoru. Zavesa bo odgrnjena, ko na spletni strani odtipkamo naslov https://www.youtube.com/watch?time_continue=21&v=FPBNRTqDRCc&feature=emb_logo. Na koncu igralcem lahko tudi zaploskamo.

Za bralke in bralce predmetne stopnje pa še ostaja upanje, da si bodo lahko v živo ogledali gledališko predstavo naših osmošolcev Dogajanje na šolskem wc-ju. Držimo pesti in pazimo na zdravje! V dnevniškem zapisu pa objavljam fotografijo pisatelja, prevajalca in igralca Boštjana Gorenc - Pižame, ki je naše bralce obiskal lani.

Bralci smo ekipa, ki nas povezujejo bralne dogodivščine pa tudi literarni junaki. Res je, da so knjižnice zaradi epidemije koronavirusa trenutno zaprte! In prav je, da se v teh dneh bralci in knjige srečujemo iz varne razdalje. To nam omogočajo tudi elektronske knjige. Pa tudi domače knjižne police hranijo marsikaj zanimivega.

"Rešimo knjige krute usode", saj nas vabijo na zanimiva bralna potovanja.

Sejemska gneča na hodniku pred šolsko knjižnico

Nebo nad Skalnim

Marjan Peternelj z novim romanom bralca popelje v hribovito vasico Skalno v času od prve do druge svetovne vojne.

ANA ŠUBIC

"Življenje po prvi svetovni vojni ni več, kot je bilo. Tudi v hribovski vasi Skalno ne. S krvavih bojišč se mnogi niso vrnili. Med povratniki so bili mnogi telesni in duševni invalidi. Grozotam vojne in pomanjkanja se je pridružila morilska španska gripa. Prestolnico Dunaj je zamenjal Beograd. Z veliko pričakovanj in še več razočaranj. Bolj od vsega je prebivalce Skalnega prizadela državna meja z Italijo. Sosedje Primorci so se znašli na drugi strani. Staro je prešlo, čas je vsilil novo. Nekoč utečene trgovske poti so zamenjale tihotapske steze. Spremenilo se je tudi življenje. Kar je bilo še včeraj strogo prepovedano, greh, kaznivo, je postajalo vse bolj vabeče ..." S temi stavki na zadnji strani platnice vabi k branju nov roman Soričana Marjana Peternelja *Nebo nad Skalnim*. Njegov drugi roman je izšel pri založbi Primus in v dveh delih obsega več kot petsto strani. Avtor opisuje življenje in usode vaščanov hribovite vasi Skalno, ki jo je umestil ob nekdanjo jugoslovansko-italijansko mejo.

Prvi del knjige bralca popelje v čas prve svetovne vojne in tudi po njej. Vaščane so plašile napovedi nove vojne in prav z njo se začne drugi del romana. "Vojna. Državljanska je segla tudi do Skalnega. Fantje so umirali povsod. V nemško vojsko odpoklicani na ruskih frontah. Drugi so se znašli, bolj ali manj na silo, med partizani in v nemških uniformah. Sovraštvo se

Marjan Peternelj v novem romanu v dveh delih opisuje življenje v vasi, ki jo je umestil ob nekdanjo jugoslovansko-italijansko mejo.

je širilo. Nasilje je svoj vrh doseglo po koncu vojne. Toda bolj ko so se stvari umirjale, ko je tudi oblast iskala nove, manj nasilne poti, socializem s človeškim obrazom, bolj so se odpirale rane preteklosti. Tudi nad Skalnim so krožili kragulji, očitki vesti ..." lahko preberemo na zadnji platnici. Kot pravi Peternelj, bi bila ozadje romana lahko Sorica, saj je bila tam v tistem času podobna situacija. "Vendar je zgodba izmišljena, osebe prav tako, gre zgolj za postavitev v neki realni čas. Čeprav se roman navezuje na težke čase, sem se potrudil, da je napisan čim bolj sproščeno in nemoreče," je pojasnil avtor. Pod roman se je podpisal ne samo kot Marjan Peternelj, pač pa si je dodal še materin deklinški priimek Štravs.

Zaradi trenutnih razmer naročila romana sprejema na e-naslovu nad.skalnim@gmail.com in na telefonski številki 051 221 554 (ob torkih med 9. in 11. ter 18. in 20. uro). Prvi del romana sicer stane 23 evrov, drugi pa 25.

Izposoja e-knjig narašča

Krajevna knjižnica v Železnikih je že mesec dni zaprta, sta pa ta čas možna dostop do e-gradiv pa tudi vpis na daljavo, ki je v času epidemije koronavirusa brezplačen.

ANA ŠUBIC

Zaradi koronavirusa so zaprte tudi knjižnice, zaradi česar se je povečalo povpraševanje po gradivu v elektronski obliki. Do njega lahko brezplačno dostopajo tudi člani Knjižnice Ivana Tavčarja Škofja Loka. Kot je pojasnil direktor Matjaž Eržen, so na spletni strani knjižnice informacije o e-virih, ki so dostopni članom z aktiviranim geslom za storitev Moja knjižnica. Dostopna je tudi največja spletna knjižnica in knjigarna pri nas Biblos. "Izposoja e-knjig na portalu Biblos je po pričakovanju zelo porasla," je pojasnil Eržen in dodal, da je bila doslej običajna dnevna izposoja njihovih uporabnikov 120–140 e-knjig, sedaj pa je trikrat večja. "V teh dneh pospešeno

kupujemo nove naslove. Spremljamo tudi želje naših uporabnikov, saj lahko tisti, ki pregledujejo sezname in si želijo naslov, ki ni dosegljiv, to s klikom nanj sporočijo naši nabavni službi."

Posebej je opozoril tudi na portal PresReader z več kot pet tisoč naslovi revij z vsega sveta in različnih področij: tehnike, mode, oblikovanja, arhitekture, avtomobilizma, športa. Dostopni so tudi trije slovenski časopisi: Dnevnik, Nedeljski dnevnik in Večer. Na portalu Kamra pa je na voljo gradivo z domoznansko vsebino, ki jo dopolnjujejo in urejajo slovenski knjižničarji in muzealci. "Ogledate si lahko stare razglednice, zgodbe, opise, dogodke iz preteklosti ... Predlagam, da na portalu Kamra v iskalnik odtipkate 'Železniki', in videli boste pravo razkošje

zanimivih informacij," predlaga Eržen. Člani, ki nimajo gesla za storitev Moja knjižnica, lahko tega pridobijo, če sporočijo svoje podatke na e-naslov info@knjiznica-skofjaloka.si. Med epidemijo koronavirusa so tudi omogočili vpis na daljavo, ki je v času ukrepov brezplačen. Bodoči uporabniki naj na spletni strani pod zavahkom Storitve poiščejo obrazec pristopne izjave, ki naj jo pošljejo na omenjeni e-naslov, poleg tega pa naj na mobilno številko knjižnice 051 672 367 pošljejo še MMS-sporočilo s fotografijo prve strani osebnega dokumenta. Na elektronsko pošto bodo prejeli številko izkaznice in geslo za Mojo knjižnico. "Prav tako v času izrednih ukrepov ne teče zamudnina za izposojeno gradivo. Gradiva v tem času ni treba vrniti," je pojasnil Eržen.

*Skupaj zmoremo,
ostanimo zdravi!*

DOMEL

V skupini Domel živimo vrednote zapisane v poslanstvu. Zavedamo se, da je v teh trenutkih še kako pomembna skrb za zdravje zaposlenih in njihovih družin.

Domel, d.o.o., Otoki 21, 4228 Železniki, Slovenija, Tel.: +386 4 51 17 100, Fax: +386 4 51 17 106, www.domel.com, e-mail: info@domel.com

*Privarčuj
z izbiro
pravega
ponudnika.*

Prodaja in dostava:

🔥 **EKSTRA LAHKO
KURILNO OLJE**

🔥 **PLINSKO OLJE**

080 23 88

PETRO
PLUS

www.petroplus.si
info@petroplus.si